

Lovforslag nr. L 191. Fremsat den 4. februar 1994 af miljøministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse

(Beskyttelse af kystområderne)

§ 1

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 383 af 14. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2 indsættes: efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) at de åbne kyster fortsat skal udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource,«
Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

2. Efter § 5 indsættes:

»Kapitel 2 a

Planlægning i kystområderne

§ 5 a. Landets kystområder skal søges friholdt for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed.

Stk. 2. Miljøministeren skal følge udviklingen og anvende beføjelserne i §§ 3, 29 og 59 til at sikre, at nationale planlægningsinteresser i kystområderne varetages efter denne lov.

Stk. 3. Kystnærhedszonen, der omfatter landzonerne og sommerhusområderne i kystområderne, fremgår af kortbilaget til loven. I kystnærhedszonen gælder bestemmelserne i §§ 5 b, 6 a, 11 a, 16, stk. 3 og 5, 29 a og § 35, stk. 3.

Stk. 4. For de kystnære dele af byzonerne der ligger ud til kysterne, eller som indgår i et samspil med kystlandskabet, gælder bestemmelserne i §§ 5 c, 11 a, stk. 1, 2 og 4 og § 16, stk. 4 og 5.

§ 5 b. For planlægningen i kystnærhedszonen gælder,

- 1) at der kun må inddrages nye arealer i byzone og planlægges for anlæg i landzone, såfremt der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering,
- 2) at der, bortset fra trafikhavneanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg, kun i ganske særlige tilfælde kan planlægges for bebyggelse og anlæg på land, som forudsætter inddragelse af arealer på søterritoriet eller særlig kystbeskyttelse,
- 3) at nye sommerhusområder ikke må udlægges, og at eksisterende sommerhusområder skal fastholdes til ferieformål,
- 4) at ferie- og fritidsanlæg skal lokaliseres efter sammenhængende turistpolitiske overvejelser og kun i forbindelse med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser, og
- 5) at offentlighedens adgang til kysten skal sikres og udbygges.

§ 5 c. For planlægningen i de kystnære dele af byzonerne gælder,

- 1) at ny bebyggelse skal indpasses i den kystlandskabelige helhed,
- 2) at der skal tages hensyn til bevaringsværdige helheder i bystrukturen og til naturinteresser på de omgivende arealer,
- 3) at der skal tages hensyn til nødvendige infrastrukturanlæg, herunder havne, og

4) at offentlighedens adgang til kysten skal sikres og udbygges.«.

3. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Amtsrådet skal ved revisionen af regionplanen, jf. § 22, stk. 1, tilvejebringe regionale retningslinier for kystnærhedszonen i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 5 a, stk. 1 og 5 b.

Stk. 2. Amtsrådet skal i forbindelse hermed gennemgå de allerede godkendte eller vedtagne, uudnyttede arealreservationer i kystnærhedszonen og ophæve de reservationer, der ikke er aktuelle.

Stk. 3. På et kortbilag til redegørelsen efter § 6, stk. 7, skal de eksisterende og planlagte forhold i kystnærhedszonen vises, herunder hvilke områder der friholdes for bebyggelse. Redegørelsen skal endvidere beskrive den fremtidige udvikling i kystnærhedszonen og de tilgrænsende vandområder.«.

4. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Kommunalbestyrelsen skal ved revisionen af kommuneplanen, jf. § 22, stk. 1, foretage de nødvendige ændringer af planen i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 5 a, stk. 1, 5 b og 5 c.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse hermed gennemgå de allerede vedtagne, men ikke udnyttede arealreservationer i kommuneplanen og ophæve de reservationer, der ikke er aktuelle.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal af hensyn til bl.a. andet turismen og friluftslivet vurdere mulighederne for at forbedre større, sammenhængende sommerhusområder.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal for de kystnære dele af byzonerne vurdere de fremtidige bebyggelsesforhold, herunder bygningshøjder, med henblik på, at ny bebyggelse indpasses i den kystlandskabelige helhed, og at offentligheden sikres adgang til kysten.«.

5. I § 16 indsættes som stk. 3-5:

»*Stk. 3.* I redegørelsen til lokalplanforslag for bebyggelse og anlæg i kystnærhedszonen skal der oplyses om den visuelle påvirkning af omgivelserne, og der skal ved bygningshøjder over 8,5 m anføres en begrundelse for den større højde. Herudover skal redegørelsen omfatte eventuelle andre forhold, der er væsentlige for

varetagelsen af natur- og friluftsmæssige interesser.

Stk. 4. I redegørelsen til lokalplanforslag for bebyggelse og anlæg i de kystnære dele af byzonerne, der vil påvirke kysten visuelt, skal der gøres rede for påvirkningen. Såfremt bebyggelsen afviger væsentligt i højde eller volumen fra den eksisterende bebyggelse i området, skal der gives en begrundelse herfor.

Stk. 5. Lokalplanforslag for anlæg, der er omfattet af § 6, stk. 3, nr. 4, er undtaget fra reglerne i stk. 3 og 4.«.

6. I § 27, stk. 1, 1. pkt. ændres, »§§ 28 og 29« til: »§§ 28, 29 og 29 a.«.

7. I § 28, stk. 1, 1. pkt. ændres, »§ 29« til: »§§ 29 eller 29 a.«.

8. I § 29 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Amtsrådet skal underrette miljøministeren om indsigelser efter stk. 2 og § 29 a. Ophæver amtserådet en indsigelse, skal miljøministeren ligeledes underrettes.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

9. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. Amtsrådet skal fremsætte indsigelse efter § 28 mod forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner for arealer i kystnærhedszonen, såfremt planforslaget er i strid med bestemmelserne i §§ 5 a, stk. 1, 5 b og 11 a samt § 16, stk. 3. Pligten gælder dog ikke, hvis forholdet er af underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. § 1.«.

10. I § 35 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* For arealer i kystnærhedszonen jf. § 5 a må tilladelse efter stk. 1 kun meddeles, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. § 1.«.

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

11. I § 51, stk. 2, ændres »§ 35, stk. 3« til: »§ 35, stk. 4«.

12. I § 59 indsættes efter »er«: »miljøministeren og i øvrigt«.

§ 2

I lov nr. 9 af 3. januar 1992 om naturbeskyttelse foretages følgende ændringer:

1. § 8 affattes således:

»§ 8. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af klitfredede arealer. Der må ikke etableres hegn, og arealerne må ikke afgræses. Der må ikke placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. Følgende arealer er klitfredede:

- 1) strandbredden langs Skagerrak og Vesterhavet i Nordjyllands, Viborg, Ringkøbing og Ribe amtskommuner og strandbredden på Rømø i Sønderjyllands amtskommune,
- 2) arealer inden for 300 m fra den inderste grænse af de strandbredder, der er nævnt i nr. 1 og
- 3) arealer, der er klitfredede i henhold til den hidtidige lovgivning om sandflugtens bekæmpelse.

Stk. 3. For områder, der er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 2, nr. 2 nævnte klitfredningslinie 100 m, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. For særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljøministeren, at klitfredningslinien forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 2, nr. 2, og stk. 3. Hvis der er klitdannelse i området, kan linien dog ikke fastlægges nærmere end 100 m fra de strandbredder, der er nævnt i stk. 2, nr. 1.

Stk. 5. De grænser, der er nævnt i stk. 2, 3 og 4, skal være afmærket på stedet. Grænserne revideres løbende.

Stk. 6. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) foranstaltninger til dæmpning af sandflugt,
- 2) landbrugsmæssig drift, bortset fra tilplantning af arealer, der hidtil lovligt har været udnyttet landbrugsmæssigt,
- 3) genplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 4) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål, og
- 5) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning til eksisterende bygninger. Der kræves dog miljøministerens tilladelse for såvidt angår de nævnte

bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 7. Arealer, der i medfør af § 1, stk. 2, i lov nr. 163 af 11. maj 1935 om tillæg til lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning m.m. er undtaget fra klitfredning efter de dagældende regler, omfattes ikke af reglerne i stk. 1-6.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke skal gælde for diger, høfder, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om anvendelse af de klitfredede arealer, herunder forbyde bestemte former for anvendelse.«.

2. § 15 og overskriften dertil affattes således:

»Beskyttelse af kystområderne

§ 15. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af strandbredder og af andre kyststrækninger, der ligger i en afstand af 300 m fra begyndelsen af den sammenhængende landvegetation. Der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. For områder, som er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 1 nævnte strandbeskyttelseslinie 100 m, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. På særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljøministeren, at strandbeskyttelseslinien forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 1 og stk. 2, eller at strandbeskyttelseslinien ikke gælder.

Stk. 4. Forbudet i stk. 1, jf. stk. 2, gælder ikke for

- 1) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning,
- 2) gentilplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 3) sædvanlig hegning på jordbrugsejendomme,
- 4) bestående forsvarsanlæg, der anvendes til forsvarsformål,
- 5) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål,
- 6) kyststrækninger, der er klitfredede, jf. §§ 8 og 9 og
- 7) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for

udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning til eksisterende bygninger. Der kræves dog amtsrådets tilladelse, for såvidt angår de nævnte bygnings nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 og 2 ikke skal gælde for nærmere angivne arter af anlæg, der tillige vedrører søterritoriet. Tilsvarende gælder for diger, høfder, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.«

3. Efter § 15 indsættes:

»Strandbeskyttelseskommision

§ 15 a. Miljøministeren nedsætter en midlertidig kommission vedrørende strandbeskyttelse.

Stk. 2. Kommissionen gennemgår de danske kyster med henblik på en landsdækkende fastlæggelse af klitfredningslinien, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, stk. 3 og stk. 4 og af strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, stk. 1, 2 og 3. Kommissionen gennemgår herunder de kyststrækninger, der er berørt af bebyggelse og lignende med henblik på at vurdere, hvor klitfredningslinien kan fastlægges nærmere kysten end fastsat i § 8, stk. 2, nr. 2 og stk. 3, og hvor strandbeskyttelseslinien kan fastlægges nærmere kysten end fastsat i § 15, stk. 1 og 2 eller ophæves, jf. stk. 3. Kommissionen fremsætter indstilling herom til miljøministeren, jf. § 15 b, stk. 3.

§ 15 b. Når kommissionen har foretaget den i § 15 a, stk. 2 nævnte gennemgang og vurdering af klitfredningsliniens og strandbeskyttelsesliniens forløb i en amtskommune, foretager kommissionen offentlig bekendtgørelse af, hvor forslaget ligger til gennemsyn. Samtidig tilsendes forslaget de berørte lodsejere.

Stk. 2. Indsigelser imod kommissionens forslag skal fremsættes skriftligt overfor vedkommende amtsråd inden 4 uger fra offentliggørelsen.

Stk. 3. Når kommissionen har vurderet de indkomne indsigelser fra samtlige amtsråd, afgiver denne indstilling til miljøministeren vedrørende fastlæggelsen af klitfredningslinien og strandbeskyttelseslinien. Herefter træffer miljøministeren afgørelse om beskyttelsesliniernes endelige forløb.

Stk. 4. Miljøministeren bekendtgør den endeligt fastlagte klitrednings- og strandbeskyt-

telseslinie og lader foretage tinglysning på de pågældende ejendomme af, at de er omfattet af § 8 henholdsvis § 15.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere retningslinier for klitfredningsliniens strandbeskyttelsesliniens fastlæggelse. Miljøministeren kan endvidere fastsætte nærmere bestemmelser om kommissionens arbejde, herunder om fornødent en forretningsorden for kommissionen.

§ 15 c. Efter indstilling udpeger miljøministeren medlemmer fra særligt berørte interesseorganisationer og myndigheder.

Stk. 2. Miljøministeren udpeger desuden kommissionens formand og viceformand og eventuelt et eller flere yderligere medlemmer.

Stk. 3. Kommissionen bistås af et sekretariat. Amtsrådet yder efter anmodning bistand til kommissionen.

Stk. 4. Når kommissionens arbejde i henhold til § 15 a, stk. 2 er tilendebragt, træffer miljøministeren bestemmelse om nedlæggelse af kommissionen.«

§ 15 d. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at strandbeskyttelseskommisionen kan gøre undtagelse fra forbudet mod beplantning, jf. § 8, stk. 6, nr. 2 og § 15, stk. 4, nr. 1, når det er af væsentlig betydning for en ejendoms drift som jordbrugsejendom.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om strandbeskyttelseskommisionens administration af sager i medfør af stk. 1 samt regler om, at undtagelsen gøres tidsbegrænset.

Stk. 3. Miljøministeren kan bestemme, at strandbeskyttelseskommisionens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

4. I § 25 indsættes som nyt stk. 2:

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for arealer, der dyrkes landbrugsmæssigt.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

5. I § 65, stk. 3 indsættes efter »§ 15, stk. 1«: »og stk. 2«, og

efter »§ 18, stk. 1« indsættes: »samt fra bestemmelser fastsat i medfør af § 15, stk. 3.«

6. I § 65 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Miljøministeren kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i §§ 8 og 15, når det er nødvendigt for at realisere en lokalplan om udbygning med vindmøller i overensstemmelse med region- og kommuneplanlægningen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

7. I § 69 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren kan revidere strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, når der er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 3

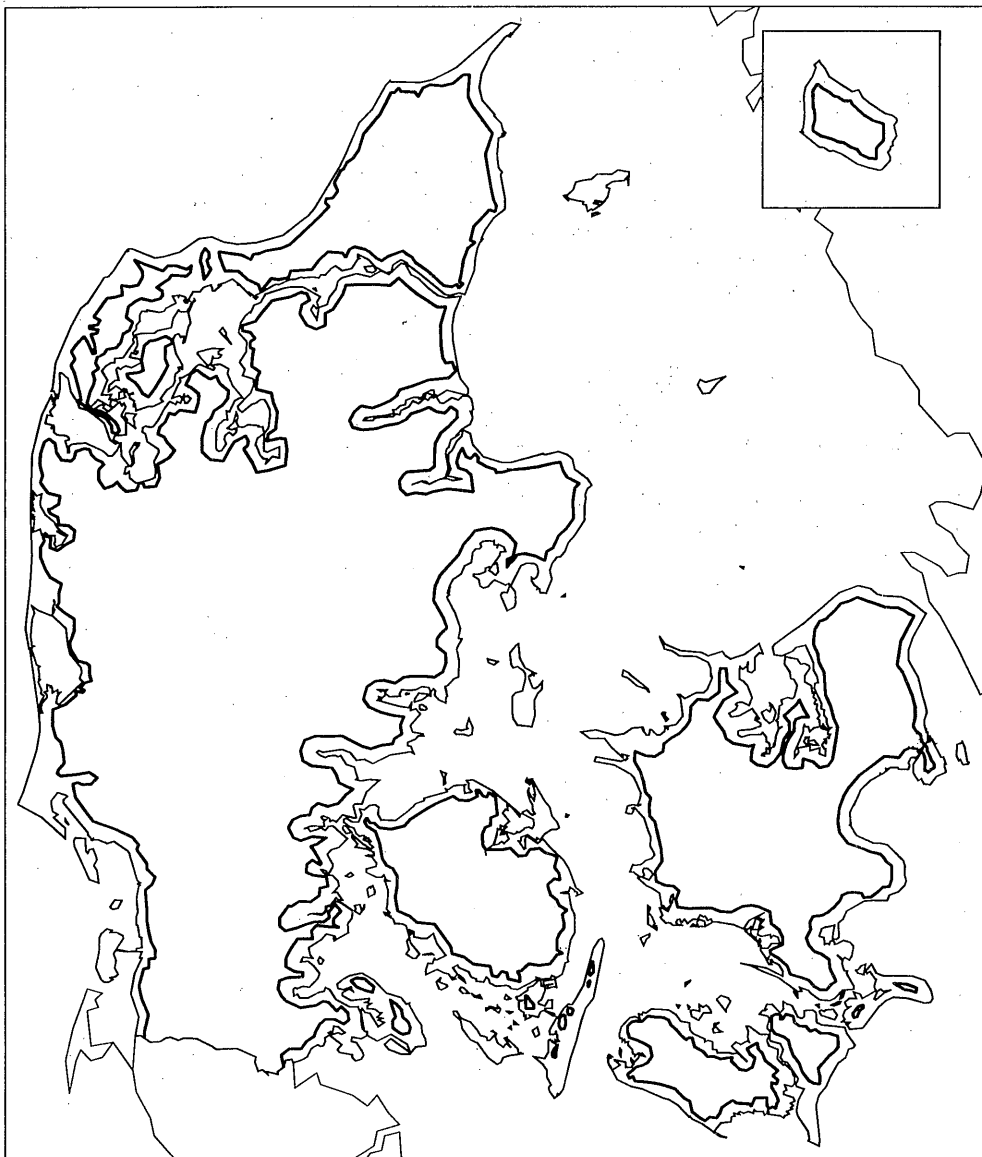
Loven træder i kraft den 1. august 1994, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 1 og 2 og 4. Fra dette tidspunkt ophæves § 15 i lov nr. 9 af 3. januar 1992 om naturbeskyttelse.

Stk. 3. I bestemmelser fastsat i medfør af stk. 2, bestemmer miljøministeren, at områder, der på ikrafttrædelsestidspunktet er omfattet af en lokalplan, kan udnyttes i overensstemmelse med lokalplanens bestemmelser uanset bestemmelserne i § 2, nr. 1 og 2. Dette skal dog ikke gælde for områder med klitdannelser inden for 100 m fra de strandbredder, der er nævnt i § 2, nr. 1, stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. Efter ikrafttrædelsen af § 2, nr. 1 og 2, kan der ikke ske gentilplantning på arealer, hvor der efter den 1. august 1994 er foretaget tilplantning, som ikke er et led i den hidtidige drift.

Stk. 5. Bekendtgørelse nr. 547 af 22. juni 1992 om bygge- og beskyttelseslinier samt bekendtgørelse nr. 552 af 22. juni 1992 om klitfredning forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov.

Kortbilag

— Afgrænsning af kystnærhedszonen.
Kystnærhedszonen dækker alle landets kyster og omfatter arealer i sommerhusområder og landzone jf. § 5 a, stk. 3.

Arealer i byzoner er ikke omfattet af kystnærhedszonen, men omfattes af bestemmelserne i § 5 a, stk. 4.

Detaljerede kort over afgrænsningen af kystnærhedszonen er udarbejdet i 1:100.000 i forbindelse med Miljøministeriets vejledning nr. 76 af 27. april 1993.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er et led i regeringens bestræbelser på at forbedre beskyttelsen af de danske kyster. Forslaget indebærer ændring af to love: lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse.

Udgangspunktet er, at det åbne danske kystlandskab er en truet og begrænset ressource. De danske kyster er i flere sammenhænge af international betydning. En række danske kyststrækninger repræsenterer således kysttyper, som er enestående eller sjældne i Europa. Endvidere findes i Danmark en lang række kyststrækninger, der er af international betydning som raste- og fourageringsområder for fugle.

På trods af et generelt faldende byggeri er presset på kysterne stadig stort, ikke mindst på grund af de herlighedsværdier, som knytter sig til dette landskab. Der er derfor behov for en målrettet regulering af udviklingen langs kysterne for at opnå en bedre beskyttelse af de åbne og i særdeleshed de uberørte kyststrækninger, og for at sikre en kvalitetsbetonet udvikling, hvor en sådan er velbegrundet.

Samtidig skal offentlighedens adgang til kysten sikres og udbygges.

Den generelle regulering af arealanvendelse og lokalisering varetages via planlægningen i kraft af bestemmelserne i det gældende landsplandirektiv, Miljøministeriets cirkulære nr. 215 af 19. december 1991, om planlægning og administration af kystområderne. Cirkulæret regulerer planlægningen i kystnærhedszonen med henblik på at sikre natur- og landskabsværdier samtidig med, at det skal være muligt at indpasse de funktioner i det åbne land, der er afhængige af kystnærhed ligesom jordbrugsområderne fortsat skal kunne anvendes til erhvervs-mæssig drift. I forhold til cirkulæret afspejler lovforslaget prioriteringen af den planlægningsmæssige beskyttelse af især de åbne kyster. I byzonerne er kravene til planlægningen derfor gjort afhængige af kystnærheden og den faktiske påvirkning af den kystlandskabelige helhed.

Herudover er der behov for en sikring af det helt nære kystlandskab ved gennemførelse af en særlig restriktiv bebyggelsesregulering samt ved at forhindre ikke nødvendige skæmmende og/eller udsigts-hæmmende foranstaltninger som læhegn, småplantninger og terrænændringer på de i dag uberørte, ubebyggede kyststrækninger. Dette sker ved udvidelse af strandbeskyttelseslinien og klitfredningslinien fra 100 til 300 m. Udvidelsen vil dog ikke gælde i fastlagte sommerhusområder, hvor der fortsat kun vil gælde en beskyttelseslinie på maksimalt 100 m, ligesom der for de bymæssigt bebyggede kyststrækninger typisk vil blive tale om, at de eksisterende beskyttelseslinier indskrænkes eller ophæves.

Lovforslaget sigter således mod at beskytte de åbne kyststrækninger intensivt, samtidig med, at der fortsat skal være mulighed for en velbegrundet udvikling i kystområderne.

Med lovforslaget foretages der ikke erstatningsud-løsende indgreb i ejendomsretten, idet lovforslaget er udformet som almindelig erstatningsfri regulering.

Udkast til lovforslaget har været sendt i høring til de kommunale organisationer, Københavns Kom-mune og andre berørte organisationer. De modtagne høringsvar har givet anledning til, at det nu fremsat-te lovforslag på flere punkter er ændret i forhold til det til høringen udsendte udkast.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Lov om planlægning

Det er en national planlægningsopgave at bevare de danske kyster, som er enestående i Europa på grund af deres variation og omfang, så de fortsat kan udgøre landskabelige helheder, hvor natur- og land-skabsværdierne har høj prioritet samtidig med, at områderne kan bruges til velbegrundede, oftest re-kreative formål.

Selv om beskyttelsen af de danske kyster er blandt de bedste i Europa, er presset mod kystområderne stort og gennem de seneste årtier øget betydeligt. Mange af de miljømæssige værdier og attraktioner i kystlandskabet er i stigende grad truet. En fortsat

vækst i antallet af kystnære anlæg og bygninger skal derfor nøje afvejes i forhold til de nuværende muligheder for såvel den rekreative brug af kysterne som det dyre- og planteliv, der er et væsentligt kendetegn ved de danske kyster.

Hovedformålet med lovforslaget er en styrkelse af beskyttelsen af kystområderne.

Den styrkede beskyttelse sker ved gennem planlægning at regulere udviklingen i kystområderne lovgivningsmæssigt, så alle instanser har klare retningslinier. Det sker i hovedsagen ved, at det gældende kystcirkulæres bestemmelser indsættes i planloven, samt ved at markere, at bevarelsen af de åbne kystområder har en interesse, der går udover den enkelte kommune og den enkelte amtskommune.

Ansvar for varetagelsen af de nationale planlægningsinteresser i kystnærhedszonen påhviler alle planmyndigheder, og der er derfor ikke tale om at ændre kommunalbestyrelser og amtsråds planlægningskompetence. Det er fortsat kommunerne og amtskommunerne, der har det planlægningsmæssige ansvar for, at de nævnte interesser varetages. Amtskommunerne har i landzone og sommerhusområder ansvaret for at sikre, at den kommunale planlægning opfylder lovens krav.

Da kystområderne anses af national interesse, har miljøministeren en pligt til med særlig opmærksomhed at følge udviklingen i kystområderne, herunder hvordan amtskommuner og kommuner forvalter planlægningen. Miljøministeren har tilsvarende en forpligtelse til at sikre, at de nationale planlægningsinteresser varetages. Dels gennem regionplanprocessen, dels gennem de særlige muligheder for at gribe ind i den kommunale planlægning, som lov om planlægning giver ministeren.

Lovforslaget lægger afgørende vægt på sikringen af især de åbne kyststrækninger, sådan at de fortsat kan udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource. Der sondres på denne baggrund i loven mellem de planlægningsmæssige krav, der stilles til kystområder i landzone og sommerhusområder og til arealer i byzone.

For arealer i landzone og sommerhusområder er der i cirkulære om planlægning og administration af kystområderne fastlagt en afgrænsning baseret på et 3 km princip. Lovforslaget fastholder denne kystnærhedszone, men undtager byzonerne fra afgrænsningen. De nationale planlægningsinteresser er anderledes i de områder, der er bebygget eller udlagt til bebyggelse. Der anvendes derfor for byzoner i lovforslaget en relativ afgrænsning, der baserer sig på den faktiske påvirkning af kystlandskabet.

For planlægningen i kystnærhedszonen gælder, at der kun må inddrages nye arealer i byzone eller

planlægges for anlæg i landzone, når der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for den kystnære placering. Hensigten med dette krav er at forhindre, at nye arealer langs den åbne kyst inddrages, når det ikke er særligt begrundet. Hovedprincippet er, at ny bebyggelse eller nye anlæg skal placeres udenfor kystnærhedszonen eller sådan, at kysten og kystlandskabet påvirkes mindst muligt.

Kravet om, at der ikke må udlægges flere sommerhusområder fastholdes bl.a. på baggrund af den store samlede rummelighed. Det er derfor afgørende, at de allerede udlagte sommerhusområder fastholdes til feriemål og ikke udnyttes til andre formål, herunder helårsformål.

Der lægges op til, at uudnyttede sommerhusområder kan anvendes til andre former for ferie- og fritidsformål. Dette hænger delvist sammen med de særlige krav, der retter sig mod lokaliseringen af ferie- og fritidsanlæg. Sådanne anlæg har oftest en markant indflydelse på kystlandskabet, og lovforslaget lægger derfor op til, at sådanne anlæg kun kan lokaliseres i forbindelse med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelse. Det er også hensigten, at der skabes forbedrede muligheder for, at sådanne anlæg kan indgå i et samspil med de lokale bysamfund og eksisterende anlæg, sådan at området som helhed styrkes. Lokaliseringen af nye anlæg skal derfor også kun ske på baggrund af samlede turistpolitiske overvejelser for hele området, sådan at det samlede hensyn til natur, miljø, eksisterende erhverv, lokalsamfund m.m. danner grundlag for beslutningen om lokalisering.

De danske kyster har stor betydning i rekreativ sammenhæng. Muligheden for at få adgang til strandområderne og de omgrænsede arealer har stor betydning for den rekreative udnyttelse og friluftslivet. Lovforslaget sigter mod at bevare og om muligt forbedre offentlighedens adgang til kysterne både i land og by.

Bebyggelse eller anlæg, som indebærer inddragelse af nye arealer på søterritoriet, kan kun finde sted i ganske særlige tilfælde. Formålet er i videst muligt omfang at opretholde de naturgivne forhold i kystområderne. Der skal dog fortsat kunne etableres nødvendig kystbeskyttelse af eksisterende bebyggelse og anlæg.

De planlægningsmæssige krav til byerne har i sagens natur en anden karakter end dem, der berører forhold i det åbne land. Lovforslaget lægger derfor i byzonerne vægt på hensynet til byens indpasning i den kystlandskabelige helhed, samspillet med det tilgrænsende landskab, herunder naturinteresserne,

Bilag til f. t. l. vedr. planlægning m.m.

beskyttelsen af bevaringsværdige helheder i bystrukturen og til offentlighedens adgang til kysten.

Da kysterne i en årrække har været underlagt et kraftigt pres med hensyn til fx byudvikling og anvendelse til ferie- og fritidsformål, fastholder lovforslaget kystcirculærets krav om, at de amtskommunale og kommunale planer skal gennemgås med henblik på at vurdere, om en uudnyttet arealreservation skal ophæves. Der er udlagt omfattende arealer til de nævnte formål, og der lægges op til en løbende revidering af sådanne reservationer i forbindelse med revisionerne af region- og kommuneplanerne.

Amtskommunerne skal i regionplanen redegøre for planlægningen og den fremtidige udvikling i kystnærhedszonen og de tilgrænsende vandområder, herunder angive hvilke områder, der skal friholdes for bebyggelse.

Både amtskommuner og kommuner har en forpligtelse til at sikre, at region- og kommuneplaner er i overensstemmelse med kravene til planlægningen i denne lov.

For de kystnære dele af byerne lægges der vægt på, at kommunalbestyrelsen vurderer den fremtidige byudvikling under hensyn til den kystlandskabelige helhed og offentlighedens adgang. Derfor skal der også ved lokalplanforslag, som vil indebære, at kysten vil blive påvirket visuelt, gøres rede for den visuelle påvirkning og evt. gives en begrundelse for den påtænkte bebyggelses form og dimensioner.

I kystnærhedszonen skal der foretages en visuel vurdering, men også her er kravet relativt, idet omfanget af den krævede redegørelse for den visuelle påvirkning er afhængig af den konkrete påvirkning.

Særlig hvad angår sommerhusområderne lægges der op til, at der arbejdes på at forbedre større sammenhængende sommerhusområder, sådan at disse områder fortsat kan fungere som tidssvarende og attraktive ferie- og fritidsområder til gavn for både turismen og friluftslivet.

I de landzonearealer, der er omfattet af kystnærhedsafgrænsningen, skal landzoneadministrationen styres af hensynet til både at friholde det åben land og selve kystområderne for ny bebyggelse. Det understreges derfor i lovforslaget, at der kun må meddeles tilladelse, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til kystinteresserne.

Varetagelsen af de natur- og landskabsmæssige hensyn er højt prioriteret, særligt i kystnærhedszonen. Da der knytter sig særlige landskabelige værdier til de mest kystnære landskaber, hvilket understreges af forslaget om udvidelse af strandbeskyttelseslinien fra de nugældende 100 m til 300 m, forudsættes det, at amtskommunerne og kommunerne i deres administration efter planloven udviser særlig

tilbageholdenhed med nye arealudlæg og nybyggeri i perioden, indtil bestemmelserne om den udvidede strandbeskyttelseslinie træder i kraft.

2.2. Lov om naturbeskyttelse

Hovedsigtet med udvidelsen af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinierne er, at den skal sikre de åbne, og i det væsentlige ubebyggede kyster. Tilsvarende er det hensigten, at udbyggede områder i byzone ikke vil blive omfattet af den udvidede linie. I disse områder vil der endda ofte være tale om, at den eksisterende 100 m-linie kan reduceres eller i enkelte tilfælde ophæves. Derved vil en lang række sager om dispensation fra strandbeskyttelseslinien bortfalde, og det vil medføre betydelige administrative lettelse. Endvidere vil der i fastlagte sommerhusområder kun gælde en beskyttelseslinie på 100 m, som yderligere vil kunne reduceres.

Lovforslaget indebærer en udvidelse af strandbeskyttelseslinien fra 100 m til 300 m og en udvidelse til 300 m af klitfredningslinien, hvor den i dag er fastsat til 100 m.

Desuden nedsættes en midlertidig bredt sammensat strandbeskyttelseskommission, som får til opgave at gennemgå de danske kyster med henblik på at foretage en landsdækkende registrering af de udvidede beskyttelsesliniers forløb, herunder hvor de med fordel kan ophæves eller reduceres.

Naturbeskyttelseslovens gældende bestemmelser om strandbeskyttelseslinien og klitfredningslinien indeholder forbud mod enhver ændring i naturtilstanden fra kysten og 100 m ind i landet.

Den udvidede strandbeskyttelses- og klitfredningslinie fastlægges som udgangspunkt generelt i forslaget langs samtlige kyster, med forskudt ikrafttræden, således at 300 m-linien sættes i kraft af miljøministeren ved bekendtgørelse med kortbilag, der viser, hvor linien forløber, herunder hvor den konkret er reduceret eller ophævet. Dette sker først, når strandbeskyttelseskommissionen har gennemgået alle kyststrækninger, hvorved udvidelsen træder i kraft overalt samtidig.

Den af forslaget omhandlede 300 m-zone er i et vist omfang beskyttet gennem anden regulering.

Således vil en del af det ekstensivt udnyttede landbrugsland og naturområder, der omfattes af den udvidede linie, allerede være omfattet af den generelle naturtypebeskyttelse efter lovens § 3, ligesom en række kystområder er fredet eller beskyttede som EU-fuglebeskyttelsesområder.

Endvidere yder den i kystcirculæret indeholdte tre kilometer brede planlægningszone i en vis udstrækning beskyttelse imod yderligere bebyggelse, og det samme er tilfældet for såvidt angår landzoneadmini-

strationen, som i stigende grad sker ud fra landskabelige hensyn.

Uanset dette, er der lange kyststrækninger, som er stort set uberørt af bebyggelse, og som ikke er sikret tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt. Til sikring af disse åbne, uforstyrrede og ubebyggede kystlandskaber er den eksisterende 100 m beskyttelse ikke tilstrækkelig.

Hovedforudsætningen for udvidelse af strandbeskyttelses- og klitfredningslinien er, at linierne i deres fulde udstrækning kommer til at gælde der, hvor der er åbne, i det væsentligste ubebyggede kyster.

Hvor linierne i dag er reduceret, ophævet eller aldrig fastlagt, dvs. typisk i byzone eller for havnearealer, forudsættes tilstanden for langt størstedelens vedkommende uændret.

Samtidig er det en del af hovedforudsætningen, at der ud fra ensartede kriterier vil ske en justering – ophævelse eller reduktion – af linierne, hvor de i dag eksisterer, men hvor de åbenbart har mistet deres betydning på grund af intensiv bebyggelse.

Udbyggede byzone-arealer vil således ikke blive omfattet af den udvidede strandbeskyttelseslinie.

Fastlæggelsen af de udvidede beskyttelseslinier vil udgøre et på landsplan samlet, ensartet og oversigtligt administrationsgrundlag. Hertil kommer, at dispensationsadministrationen begrænses til områder, der i det væsentlige er uberørt af bebyggelse. Dette vil indebære, at flertallet af de ca. 600 sager om dispensation fra strandbeskyttelseslinien, der årligt behandles, vil bortfalde. Samlet vil forslaget således medføre så betydelige administrative lettelser på såvel amtskommunalt niveau som i ankeinstansen, at udvidelsen af beskyttelsesområdet ikke på sigt vil medføre yderligere administrative omkostninger.

Nedsættelse af en strandbeskyttelseskommision foreslås bl.a. med henblik på opnåelse af denne væsentlige rationalisering af administrationen.

Kommisionens brede sammensætning sikrer en samlet afvejning af alle i forhold til formålet relevante interesser, og liniens forskudte ikrafttræden gør det muligt ud fra samme ensartede kriterier at fastlægge linien samtidig på landsplan.

Strandbeskyttelseskommisionens arbejde vil således på samme tid have en konkret funktion, som resulterer i en samlet ensartet fastlæggelse af liniens forløb i terrænet og på sigt medfører en væsentlig ressourcebesparelse.

Økonomiske og administrative bemærkninger

Lov om planlægning

洛夫orlaget medfører ikke forpligtelser til planlægning udover dem, der allerede består efter de

gældende bestemmelser. Derfor forventes ikke forøgede udgifter til amtskommuners og kommuners administration.

1. Statslige udgifter

Det skønnes, at det samlede statslige merpersonalet behov som følge af forslaget til ændring i planloven i alt vil være i størrelsesordenen 2 årsværk, 1 årsværk i forbindelse med at følge udviklingen og 1 årsværk til varetagelse af statslige interesser i kystnærhedszonen. Det må, for så vidt angår det sidste årsværk, forventes, at behovet for denne yderligere styrkelse bortfalder, når den amtskommunale og kommunale planlægning fuldt ud varetager interesserne i kystnærhedszonen. Herudover vil der ikke være behov for yderligere driftsudgifter.

De samlede statslige merudgifter afholdes ved omprioritering inden for Miljøministeriets ramme.

2. Amtskommunale og kommunale udgifter

De administrative og økonomiske konsekvenser for amtskommuner og kommuner anses for at være beskedne. Både de grundlæggende krav til planlægningsadministrationen og planlægningskompetencen er uændrede. Amtsrådene er dog pålagt en pligt til at orientere miljøministeren i de tilfælde, hvor amtsrådet gør indsigelse mod et planforslag. Da der i praksis kun er tale om et krav om orientering, anses dette ikke for at pålægge amtskommunerne omkostninger i et nævneværdigt omfang.

Lov om naturbeskyttelse

Forslaget om udvidelse af strandbeskyttelseslinien får økonomiske og administrative konsekvenser for både amtsrådene og staten. Efter en periode på 1–2 år forventes det øgede antal dispensationssager, der følger af en udvidelse af strandbeskyttelseslinien, at blive opvejet af den betydelige administrative lettelse, der bliver en følge af, at linien helt ophæves eller reduceres i udbyggede byområder og reduceres i udbyggede sommerhusområder. Størsteparten af sagerne om dispensation fra strandbeskyttelseslinien vedrører disse områder. Endvidere vil der fremover kun være ganske få sager om ophævelse eller reduktion af strandbeskyttelseslinien. Dette vedrører sagsbehandlingen i både amtsråd og stat.

De udgiftsmæssige konsekvenser af nedsættelsen af strandbeskyttelseskommisionen, herunder betjeningen af kommissionen, er i sagens natur tidsbegrænset til kommissionens arbejdsperiode, der forudsættes at være ca. 3 år. Da den nuværende 100 m strandbeskyttelseslinie er gældende, indtil strandbeskyttelseskommisionen har afsluttet sit arbejde, og

den nye 300 m-linie er fastlagt ved bekendtgørelse, er de økonomiske og administrative konsekvenser for såvidt angår sagsbehandling, tilsyn m.v. at betragte som konsekvenser, der får virkning, når 300 m-linien er fastlagt, formentlig fra 1998. Selve strandbeskyttelseskommissionens arbejde og betjeningen af kommissionen får derimod ressourcemæssige konsekvenser allerede fra kommissionens nedsettelse, formentlig fra 1995.

1. Statslige udgifter

De statslige merudgifter vedrører årsværk og driftsudgifter i forbindelse med ankesagsbehandlingen i forbindelse med administrationen af 300 m-linien, sekretariatsbetjening af strandbeskyttelseskommissionen, herunder landinspektørbistand til amterne, behandling af ansøgninger, jf. § 15 d, selve strandbeskyttelseskommissionen, herunder aflønning af formanden samt årsværk og driftsudgifter i

1.000 kr.	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Adm. af 300 m-linie:	–	–	–	230	230	
Betj. af Str.komm.:	2700	2700	2700	–		
Strandbesk.komm.:	800	800	800	–		
Naturklagenævnet:	–	–	–	270	270	
I alt	3500	3500	3500	500	500	

2. Amtskommunale udgifter

De amtskommunale merudgifter vedrører administration af 300 m-linien, betjening af strandbeskyttelseskommissionen samt udgifter i forbindelse med tilsyn med den udvidede strandbeskyttelseslinie. Det skønnes, at det samlede amtskommunale merspersonalebehov som følge af lovforslaget vil være 3,5 årsværk i strandbeskyttelseskommissionens funktions-

1.000 kr.	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Adm. af 300 m-linie:	–	–	–	–	–	–
Betj. af Str.komm.:	1300	1300	1300	–		
Tilsyn:	–	–	–	180	180	180
I alt	1300	1300	1300	180	180	180

2.1. Finansiering af de amtskommunale udgifter

I overensstemmelse med det udvidede totalbalancenprincip finansieres de amtskommunale merudgifter inden for Miljøministeriets samlede rammer.

forbindelse med en midlertidig stigning i antallet af klagesager i Naturklagenævnet. Hertil kommer driftsudgifter i form af rejse- og opholdsudgifter, udgifter til digitalisering af den nye strandbeskyttelseslinie samt tinglysningsafgifter.

Det skønnes, at det samlede statslige merspersonalebehov som følge af lovforslaget vil være ca. 6 årsværk årligt i strandbeskyttelseskommissionens funktionsperiode 1995 til 1997 samt ca. 1 årsværk i 1998 og 1999. Herudover vil der være behov for yderligere driftsudgifter på 1,7 mill. kr. årligt i 1995 til 1997 samt 100.000 kr. årligt i 1998 og 1999. Efter 1999 vil de statslige merudgifter være ubetydelige. De samlede statslige merudgifter afholdes ved omprioriteringen inden for Miljøministeriets rammer. Det bemærkes, at skønnene over de statslige merudgifter er behæftet med usikkerhed. Den endelige fastlæggelse og prioritering vil ske inden for rammerne af de årlige finanslove.

periode 1995 - 97 samt 0,5 årsværk fra 1998 og fremover. Herudover vil der være behov for yderligere driftsudgifter på 70.000 kr. årligt i 1995-97. Efter 1999 vil de amtskommunale merudgifter udgøre ca. 180.000 kr. årligt til den udvidede tilsynsopgave.

De amtskommunale merudgifter er ikke drøftet med Amtsrådsforeningen.

Erhvervs-mæssige og miljømæssige konsekvenser

Konsekvensvurderinger af både de erhvervs-mæssige og de miljømæssige konsekvenser af lovforslaget tager udgangspunkt i de ændringer, som lovforslaget indebærer i forhold til gældende retsgrundlag. Der er derfor i denne lov tale om to forskellige behov

for vurderinger i forhold til lovændringerne i de to lovsæt.

Der er, for så vidt angår lov om planlægning, tale om begrænsede ændringer, idet det gældende kystcirkulære i al væsentligt skrives ind i loven. Modsat gælder det for ændringerne i Naturbeskyttelsesloven, hvor udvidelsen af beskyttelseslinierne fra 100 til 300 meter vil have både erhvervmæssige og miljømæssige konsekvenser.

Erhvervmæssige konsekvensvurderinger af forslag til lov om ændring af lov om planlægning

Den samlede effekt på erhvervslivet af ændringerne i Lov om planlægning anses for neutral, idet der primært er tale om skærpede krav til amtskommunale og kommunale planer, men ikke til de gældende betingelser for lokalisering af anlæg af erhvervmæssig karakter.

Der vil i kystnærhedszonen fortsat være mulighed for at gennemføre erhvervmæssige anlæg, idet der især vil være tale om krav til selve lokaliseringen af anlægget ud fra hensynet til bevarelsen af de åbne uberørte kyststrækninger. Der vil fortsat være mulighed for nødvendig byudvikling og udvikling af fx havne, turisterhvervet og landbruget.

Man kan tale om en positiv erhvervmæssig virkning for visse eksisterende anlæg i kystnærhedszonen, idet disse vil kunne bevare deres attraktive placeringer, mens der for andre kan være tale om begrænsninger i udviklingsmulighederne. Erhvervene vil dog generelt have fordel af, at der sikres et mere præcist administrations- og planlægningsgrundlag for udviklingen af kystområderne, herunder udviklingen i turisterhvervet. Dermed kan både planer for og selve lokaliseringen af nye anlæg ske på baggrund af et mere entydigt plangrundlag, der også varetager hensynet til eksisterende erhvervsvirksomheder og investeringssikkerheden for nye anlæg. Endelig vil der ske en styrkelse af eksisterende turistovernatningsanlæg, i det omfang de vil kunne øge deres rentabilitet gennem en øget belægning.

Med hensyn til jordbrugsmæssige virksomheder, stilles der ikke krav, udover planloven og det gældende kystcirkulæres bestemmelser. Lovforslaget har derfor ikke økonomiske konsekvenser for jordbruget.

Lovforslaget lægger op til, at den bymæssige udvikling skal finde sted i tilknytning til eksisterende byområder. Der vil derfor fortsat være fuld mulighed for at sikre udviklingsmuligheder for både bolig- og erhvervsbyggeri i kystbyerne.

Samlet er det Miljøministeriets opfattelse, at ændringen i lov om planlægning ved en samlet vurde-

ring ikke vil have væsentlige negative virkninger på erhvervslivets udviklingsmuligheder, hverken fordelt på brancher eller geografisk, og at ændringen vil have positiv virkning for visse af de eksisterende virksomheder.

Miljømæssige konsekvensvurderinger af forslag til lov om ændring af lov om planlægning

Den samlede effekt af ændringerne i lov om planlægning anses for overvejende positiv for varetagelsen af de miljømæssige interesser i kystnærhedszonen.

Den sigten med ændringen i planloven er at styrke den målrettede regulering af udviklingen langs kysterne for at sikre, at kysterne fortsat kan udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource og være attraktive til rekreative formål. Funktioner, der er afhængige af kystnære placeringer, skal dog fortsat kunne placeres ved kysterne.

De danske kyster er enestående på grund af deres variation og omfang. Loven tilsigter, at kysterne fortsat kan udgøre landskabelige helheder ved at friholde især de åbne, uberørte kystområder for byggeri.

Lovforslagets væsentligste miljømæssige konsekvenser er virkningen på kystlandskaberne. Lovforslaget sikrer, at udviklingen i langt højere grad end hidtil skal finde sted under hensyn til bevarelsen af helhederne i kystlandskabet. De åbne kyststrækninger forudsættes friholdt, mens nyt byggeri i højere grad placeres væk fra kysten og/eller placeres i forbindelse med eksisterende byggeri.

Lovforslagets krav om, at der skal foretages en visuel vurdering af nye anlæg, vil indgå i grundlaget for at kunne vurdere konsekvenserne af udviklingen i et område.

Det indebærer ingen miljømæssige ændringer, at der fortsat vil være mulighed for at lokalisere anlæg, som af funktionelle og/eller planlægningsmæssige årsager skal ligge kystnært. Der kan fx være tale om anlæg til søværts transport, udøvelse af fiskerierhvervet, eller anlæg som af hensyn til kølevand, vindforhold o.l. har behov for kystnær beliggenhed.

Lovforslaget vil understøtte ændret anvendelse, renovering og genbrug af eksisterende anlæg og bygninger, der ligger kystnært. Sådanne anlæg og arealer vil på sigt opnå en relativt større attraktivitet. Tilsvarende vil lovforslaget understøtte en forbedring af de allerede udlagte sommerhusområder, herunder også anvendelse til mere intensive ferieformer.

Kysterne er levested for et omfattende dyre- og planteliv. Når de åbne natur- og landskabslementer bevares, indebærer det en fastholdelse af mulighe-

derne for, at flora og fauna kan bevares og udvikles. Kystområderne fungerer med sine stadige skift i natur- og landskabstyper som helt centrale levesteder og spredningskorridorer for dyre- og plantelivet. Gennem at friholde de åbne kystarealer for omfattende ændringer sikres det, at de væsentlige områder i en bred zone langs kysten bevarer deres vigtige funktion.

Lovforslaget vil have stor betydning for befolkningens rekreative muligheder, idet store kyststrækninger vil kunne bevares til bl.a. disse formål. Offentlighedens adgang til kysten vil ikke alene bevares, men vil blive forbedret, idet loven tilsigter at fremme adgangen til kysterne, hvilket i bebyggede områder kan være vanskeligt.

Det skal dog påpeges, at et øget rekreativt pres på kystområderne øger muligheden for en negativ påvirkning af flora og fauna på særligt udsatte steder. For at imødegå dette kan der kræves en særlig indsats i form af øget information og genopretning m.m. Det skal dog understreges, at den samlede virkning på flora og fauna, jf. ovenfor, anses for overvejende positiv.

Styrkelsen af det planlægningsmæssige grundlag, herunder kravet om en løbende revurdering af planer i kystnærhedszonen kombineret med, at ministeren skal følge udviklingen, vil give en forbedret mulighed for at vurdere udviklingen i kystområderne.

Erhvervsmæssige konsekvensvurderinger af forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

Forslaget om udvidelse af beskyttelseslinierne medfører ikke indgreb i eksisterende forhold, idet formålet er en fastholdelse af den nuværende tilstand.

Udvidelsen af beskyttelseslinierne medfører derimod, at der i området fra kysten og 300 m ind i landet som udgangspunkt vil være forbud mod såvel nyt byggeri som anlæg. Selvom der således ikke vil være mulighed for etablering af nye erhverv i området, vil disses behov for nyanlæg kunne tilgodeses i kystnærhedszonen bag 300 m linien, forudsat en planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for denne lokalisering er tilstede.

Erhverv, som er afhængige af umiddelbar kystnærhed, er allerede reguleret af den eksisterende 100 m-linie.

Der vil i 300 m-zonen ligeledes være forbud mod tilbygning til eksisterende byggeri, idet det dog er forudsat, at der ved administration af dispensationsbeføjelsen åbnes mulighed for, at eksisterende erhverv kan tilpasse sig udviklingen i rimeligt omfang.

Det skønnes, at kun ganske få erhvervsvirksomheder konkret vil blive berørt af de ovennævnte virkninger, idet langt størsteparten vil være beliggende i de områder, som vil blive undtaget fra beskyttelseslinierne ved Strandbeskyttelseskommissionens gennemgang.

Hertil kommer, at nyetablering i forvejen er reguleret af planlovens landzonebestemmelser, som er administreret restriktivt med hensyn til nyetablering i kystnærhedszonen, ligesom kystcirkulæret har henvist nye erhverv, som ikke har haft en særlig begrundelse for kystnær lokalisering, til arealer udenfor kystnærhedszonen.

På små øer forudsættes den udvidede strandbeskyttelseslinie administreret relativt mere liberalt, når forholdene og hensynet til øernes erhvervsmæssige udvikling kræver det.

De erhvervsmæssige økonomiske konsekvenser for hele erhvervssektoren skønnes på baggrund af ovenstående ikke at kunne anses for væsentlige.

Lovforslaget har imidlertid en uensartet virkning i de forskellige dele af erhvervslivet. Områder, hvor konsekvenserne afviger fra gennemsnittet, som her beskrevet, vil være turisterhvervet og jordbrugserhvervene.

Turisterhvervet

Bestemmelsen om udvidelse af strandbeskyttelseslinien og klitfredningslinien vil forhindre såvel nyetablering som udbygning af eksisterende ferie/fritidsanlæg m.v. Dette gælder dog ikke i fastlagte sommerhusområder, som er undtaget fra den udvidede strandbeskyttelseslinie og klitfredningslinie.

De eksisterende ferie/fritidsanlæg, der ligger i de åbne kystområder, vil således fremover være omfattet af forbudsbestemmelsen.

Der er dog, som nævnt ovenfor, stadig åbnet mulighed for, at dispensation vil kunne gives i det omfang, der er tale om eksisterende ferie- og fritidsanlægs nødvendige og arealmæssigt begrænsede ønsker om tilpasning til udviklingen.

Det forudsættes endvidere, at der i overensstemmelse med hidtidig praksis vil blive tilladt opsat oplysningstavler, skilte, toiletbygninger og andre beskudne opholdsfaciliteter til brug for friluftslivet og turismen.

Endelig er en friholdelse af kystområderne i stigende omfang af betydning for tiltrækning af turister. Disse uberørte kystområder anses for en af de væsentligste landskabelige attraktioner i dansk turisme. Opretholdelse af store, åbne kyststrækninger er således grundlaget for en kvalitetsturisme til understøttelse af den lokale økonomi, beskæftigelse og serviceforsyning.

Set i lyset af de positive konsekvenser for turismen skønnes lovforslaget ikke samlet at have negative konsekvenser for turisterhvervet, men snarere positive.

Jordbrugserhvervene

De kystområder, der vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, vil typisk være landbrugsområder. Landbrugsdrift er imidlertid undtaget fra forbudsbestemmelsen, bortset fra tilplantning jf. nedenfor, ligesom det vil være tilladt at opføre nye erhvervsmæssigt nødvendige tilbygninger i tilknytning til eksisterende landbrugsbyggeri. Forslaget medfører derfor ingen indgreb i den eksisterende landbrugsdrift.

Forbudet med at etablere læhegn kan have betydning for en række landbrugejendomme. Det er dog tvivlsomt, hvor stor betydningen reelt er, idet de ejendomme, der har fordel af at plante læhegn må antages allerede at have gjort det.

Særligt for såvidt angår tilplantning med bevoksninger i kort omdrift, som fx juletræer indebærer udvidelsen, at der, svarende til forbudet inden for de nugældende 100 m beskyttelseslinier, indføres forbud mod en sådan tilplantning, uanset at dette bestræges som en landbrugsmæssig afgrøde.

Forbudet gælder dog alene nyetablering af juletræskulturer efter lovens ikrafttræden. Dog således, at der indføres overgangsbestemmelser for kulturer, der nyetables i perioden fra lovens ikrafttræden til tidspunktet for udstedelse af den bekendtgørelse, der endeligt fastlægger de udvidede beskyttelseslinier.

Juletræskulturer, der er etableret på tidspunktet for lovens ikrafttræden, kan således videreføres uhindret.

Forbudet mod etablering af juletræskulturer indebærer en restriktion, der kan medføre økonomiske konsekvenser. Effekten er imidlertid ringe, fordi juletræsdyrkning er en så intensiv og krævende driftsform, at den kun i særlige tilfælde vil være rentabel for en almindelig landmand i forhold til sædvanlig landbrugsdrift. For de større land- og skovbrugsejendomme, der kan have fordel af juletræsdyrkning, indebærer den udvidede beskyttelseslinie kun en meget begrænset restriktion, fordi der er plads nok til at etablere juletræskulturer uden for beskyttelsesområdet.

Der kan dog være enkelte jordbrugere, der bliver urimeligt hårdt ramt af tilplantningsforbudet, fordi hele eller en væsentlig del af den samlede ejendom er beliggende inden for de nye beskyttelseslinier. For at imødegå sådanne særlige situationer, er miljømi-

nisteren bemyndiget til at fastsætte en tidsbegrænset ordning, der undtager fra tilplantningsforbudet til etablering af plantninger, der varetager egentlige jordbrugsmæssige hensyn.

En del af kystområderne er skovbevoksede. De udvidede beskyttelseslinier indebærer ingen restriktioner overfor den eksisterende skovdrift, men indeholder i lighed med de eksisterende 100 m linier et forbud mod ny skovtilplantning.

For skovdrift som for gartneri, plantage o.l. gælder en ret til at videreføre driften og foretage gentilplantning efter afdrift.

Forbudet forudsættes dog som hidtil administreret således, at der kan forventes dispensation til skovtilplantning med naturligt hjemmehørende løvtræarter som eg, bøg, birk, ask, el, lind m.v. i det omfang, det ikke er i strid med konkrete landskabelige hensyn.

En væsentlig del af kystområderne er i regionplanerne udlagt til områder, hvor skovtilplantning er uønsket. Hertil kommer, at skovtilplantning på de vestvendte kyster normalt ikke vil være rentabel, og derfor sjældent finder sted på privat initiativ. Endvidere har skovtilplantning på østvendte kyster heller ikke en rentabilitet, der overstiger en normal landbrugsmæssig udnyttelse. På denne baggrund skønnes forbudet mod tilplantning ikke i nævneværdigt omfang at indebære negative konsekvenser for jordbrugserhvervene.

Samlet gælder derfor, at der med lovforslaget ikke påføres jordbrugserhvervene hverken nye omkostninger eller indtægtstab. Et eventuelt indtægtstab vil alene kunne ramme landbrug, der efter lovens ikrafttræden forhindres i nytplantning, f.eks. med juletræskulturer, og denne situation er der taget højde for med den særlige undtagelsesordning, som er skitseret ovenfor.

Tilplantning med juletræer i kystnærhedszonen er imidlertid problematisk, bl.a. på grund af vindpåvirkning.

Energiområdet

På energiområdet har udvidelsen af beskyttelseslinierne alene konsekvenser for vindenergien.

Placering af vindmøller inden for linierne vil kun undtagelsesvis kunne finde sted og kun i tilknytning til havneanlæg, større tekniske anlæg eller i visse tilfælde inden for dæmningskyster.

Da der allerede i dag kun i meget begrænset omfang tillades etableret vindmøller inden for en så kort afstand fra kysten som 300 m, skønnes lovforslaget kun at medføre uvæsentlige økonomiske konsekvenser for vindenergiområdet.

Miljømæssige konsekvensvurderinger af forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

Lovforslagets miljømæssige konsekvenser relaterer sig primært til beskyttelsen af kystområderne som nationalt og internationalt højt prioriterede landskaber, der repræsenterer kysttyper, som er enestående eller sjældne i Europa i geologisk/kystmorfologisk sammenhæng. Endvidere har lovforslaget stor betydning for befolkningens mulighed for rekreative oplevelser. Endelig betyder lovforslaget, at disse områder bedre kan fungere som spredningskorridorer for plante- og dyrelivet, herunder at man sikrer den artsrigdom, som er karakteristisk i overgangszoner som bl.a. kystområder. Med udvidelsen af beskyttelseslinierne til 300 m sikres det nære kystlandskab i højere grad end hidtil som landskabstype med dette landskabs særlige geologiske værdier. Forslaget sikrer, at de i dag uberørte kystområder fortsat vil henligge som stort set ubebyggede og friholdt for forstyrrende anlæg og tilplantninger, således at kystlandskabet kan opleves som et åbent upåvirket landskab i samspil med havet.

Lovforslaget ændrer ikke på eksisterende forhold men sikrer imod yderligere indgreb i de uberørte kystområder, som er en begrænset ressource under stærkt pres fra forskellig side på grund af dets herlighedsværdier.

En væsentlig del af de områder, der bliver omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, er landbrugsland, som i dag kun i et vist omfang er sikret imod byggeri gennem landzoneadministrationen, men i øvrigt ikke er beskyttet imod tilstandsændringer. En mindre del af de øvrige kystområder er dog allerede sikret, idet de er omfattet af den generelle naturtypebeskyttelse i naturbeskyttelsesloven (strandenge og strandsumpe, overdrev, moser, søer og ferske enge) ligesom en del af kystområderne er udpeget som EU-fuglebeskyttelsesområder. Endvidere er en del kyststrækninger sikret gennem fredning.

De danske kyster er et af de vigtigste mål for befolkningens friluftaktiviteter. Kystområderne har en meget stor oplevelsesværdi, fordi man oplever samspillet mellem land og vand, og fordi kystområderne henligger uforstyrrede, også støjmessigt. En yderligere sikring og friholdelse af de nære kystområder er således af største betydning for befolkningens friluftsliv og for mulighederne for at færdes i og opleve en uberørt natur, hvilket kun fortsat er muligt, hvis kystområderne ikke overgår til en anvendelse, der forstyrrer landskabet.

Der knytter sig et særligt varieret plante- og dyreliv til kystnærhedszonen som en overgangszone mellem land og vand. Uanset, at dyrelivet er sikret på

visse kyststrækninger gennem naturtypebeskyttelsen i naturbeskyttelsesloven og udpegningen af EU-fuglebeskyttelsesområder, har det en selvstændig betydning at skabe sammenhæng i sikringen af kystområderne, så de kan fungere som spredningskorridorer for plante- og dyrelivet. Samtidig hermed sikres den store artsrigdom i kystområderne, der rummer mange truede arter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Loven tilsigter at skabe grundlaget for, at de danske kyster fortsat skal kunne udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource til gavn for både mennesker, fauna og flora. Ændringen i lov om planlægning retter sig især mod at sikre de åbne kyststrækninger.

De interesser, der er knyttet til kystområderne, går ud over de regionale og kommunale interesser. Der er derfor en national planlægningsinteresse i fortsat at friholde de åbne, ubebyggede kystområder samtidig med, at anlæg og bebyggelse, der kræver kystnær beliggenhed, kan indpasses, og at de kystnære byer fortsat kan udvikles.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 5 a, stk. 1 fastslår, at planlægningen skal søge kystområderne friholdt for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed.

Bestemmelsen tilsigter både, at kystlandskabet skal beskyttes, og at kysterne kan benyttes til de funktioner, der kun kan placeres i tilknytning til kysten samt til rekreativ udnyttelse, der ikke strider mod formålet. Således skal de nødvendige arealer til nye byområder, tekniske anlæg og ferie- og fritidsformål i kystområderne kunne udlægges gennem en planlægning, hvor landskabs- og naturhensyn har høj prioritet.

Det er hensigten med loven, at der stilles krav til planlægningen i kystområderne. Der er ikke, sådan som det er tilfældet med ændringerne i lov om naturbeskyttelse, tale om, at der bliver forbud mod byggeri og anlæg i kystområderne. Der stilles derimod en række særlige krav til planlægningen.

Det skal understreges, at de nationale planlægningsinteresser knytter sig til at friholde kysterne for bebyggelse og anlæg, der ikke er afhængige af kystnærhed. Loven er ikke udtryk for, at der er særlige nationale interesser i kysternes udvikling, udover de nævnte planlægningsmæssige hensyn.

Det skal endeligt understreges, at bestemmelsen ikke ændrer de muligheder, som landbruget har til at opføre bygninger efter planlovens §§ 35-36.

Miljøministerens forpligtelser

Udviklingen i kystområderne har interesse ud over den enkelte kommune og den enkelte amtskommune. Derfor pålægges miljøministeren i stk. 2 at følge udviklingen og anvende bestemmelserne i planloven til at varetage de nationale planlægningsinteresser i kystområderne. Dette skal ske, dels ved at miljøministeren følger amtsrådenes varetagelse af kystinteresserne ved behandling af planforslag, dels ved at miljøministeren indsamler de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere udviklingen på landsplan.

De statslige interesser i planlægningen varetages primært gennem regionplanlægningen jf. § 29, stk. 1. Miljøministeren kan endvidere pålægge amtsrådet at bringe lovens bestemmelser i anvendelse eller overtage amtsrådets og kommunalbestyrelsens beføjelser jf. § 3, stk. 3 eller 4. Miljøministeren kan også vælge at indbringe en endeligt vedtaget plan for Naturklagenævnet, hvis der er retlige spørgsmål, jf. § 58.

Bestemmelserne i § 3, stk. 3 og 4 kombineret med at ministeren gennem amtskommunernes oplysningspligt i § 29 stk. 3 er orienteret om amtsrådets vurdering af et planforslag, indebærer, at miljøministeren kan gribe ind i et planforslag, hvis ministeren skønner, at det strider mod de nationale planlægningsinteresser i kystområderne.

Når miljøministeren har gjort indsigelse mod eller indkaldt et planforslag, kan ministeren inddrage andre ministerier i vurdering af forslaget. Fx kan Ministeriet for Kommunikation og Turisme inddrages i vurderingen af turistudviklingen i forbindelse med vurdering af ferie- og fritidsanlæg.

Afgrænsningen af kystnærhedszonen

Afgrænsningen af kystnærhedszonen er i dag fastlagt i cirkulære om planlægning og administration af kystområderne. Denne afgrænsning videreføres gennem kortbilaget til loven, jf. § 5 a stk. 3. Dette gøres for at sikre et fast grundlag for planlægningen i kystområderne. En ændring af afgrænsningen vil derfor forudsætte en lovændring.

Kystnærhedszonen er en planlægningszone, der omfatter kystområder i landzone og sommerhusområder, idet det er disse arealer, der udgør den primære del af de åbne kyster, som det er lovens formål at friholde for bebyggelse og anlæg.

De kystnære dele af byzonerne

Der knytter sig ikke de samme planlægningsmæssige og beskyttelsesmæssige interesser til de allerede bebyggede og udlagte byzoneområder. Lovforslaget udmønter forskellen mellem det centrale hensyn til de åbne kyster og de bymæssige områder, ved at byzonerne ikke er omfattet af kystnærhedszonens bestemmelser.

Der knytter sig dog også nationale planlægningsmæssige interesser til udvikling i de mest kystnære dele af byzonerne. Lovforslaget lægger derfor ikke op til en fast afgrænsning, men derimod en relativ fastlæggelse af de kystnære områder, som de byzoneområder, der ligger ud til kysterne eller som indgår i kystlandskabet.

Planer for byggeri og anlæg som enten direkte ligger ud til kysten eller som ud fra blandt andet placering, højde og størrelse indgår i et samspil med kystlandskabet, vil blive omfattet af lovforslagets krav til planlægningen.

Planlægning i kystnærhedszonen

De foreslåede bestemmelser i § 5 b svarer indholdsmæssigt til bestemmelserne i § 5 i cirkulæret om planlægning og administration af kystområderne.

Bestemmelserne retter sig både mod amtskommunernes og mod kommunernes planlægning og fastsætter regler for indholdet af planlægningen i kystnærhedszonen.

I den kommunale planlægning er det ud fra en samlet planlægningsmæssig afvejning fastlagt, hvor der skal ske byudvikling. Dette gælder også i kystområderne. Udviklingen i byerne er forudsætningen for, at det åbne land kan friholdes for bebyggelse og anlæg. Da byerne er kendetegnet af at være langt mere intensivt bebygget end sommerhus- og landzoneområder, er det ikke hensigtsmæssigt, at der stilles de samme krav til planlægningen i disse områder.

Derfor omfattes byzonerne ikke af en fast afgrænsning, men den kommunale planlægning skal, når der er en reel påvirkning af kysten, sikre, at ny bebyggelse indpasses i den kystlandskabelige helhed, baseret på den påvirkning bebyggelsen rent faktisk har.

Særlig begrundet kystnær lokalisering

Bestemmelsen har til formål at beskytte kysterne ved generelt at begrænse udlæg af nye arealer til byformål, ferie- og fritidsformål og tekniske anlæg i kystnærhedszonen.

Lokaliseringen af nye arealudlæg i kystnærhedszonen er således ikke udelukket, men udgangspunkt

ter et, at nye arealer til byzone og anlæg i landzone skal lokaliseres i størst mulig afstand fra kystlinien og fortrinsvis bag eksisterende bebyggelse.

Bestemmelsen pålægger de planlæggende myndigheder at godtgøre behov for kystnær beliggenhed, herunder i fornødent omfang at belyse mulighederne for placering udenfor kystnærhedszonen. En godtgørelse af behovet kræver en særlig planlægningsmæssig og/eller en funktionel begrundelse.

Som eksempler på *planmæssige* begrundelser kan nævnes:

Boligers lokalisering i forhold til infrastruktur og servicefunktioner.

Allerede foretagne investeringer i infrastruktur. Byvækst ind i landet når den vil komme i konflikt med klare natur- og landskabsinteresser.

På øer, halvøer og lignende, der er helt omfattet af kystnærhedszonen, kan der fortsat inddrages arealer til nødvendig byudvikling. Byudviklingen skal, på linie med anden byudvikling i kystnærhedszonen, indpasses i kystlandskabet og primært lokaliseres bag eksisterende bebyggelse. Det skal understreges, at nødvendig udvikling ikke begrænses af denne lov, idet byudviklingen fastlægges ud fra den amtskommunale og kommunale planlægning for kommunerne som helhed. Loven stiller alene krav om, at en sådan byudvikling skal begrundes, samt at udviklingen skal foregå væk fra kysten, hvis dette er muligt.

Specielt for mindre øer gælder, at bysamfund i landzone kan udbygges, hvis en generel begrænsning af bebyggelsen vil være i modstrid med hensynet til udvikling eller opretholdelse af ø-samfundet.

Som eksempler på *funktionelle* begrundelser kan nævnes:

Anlæg, som har behov for kystnær placering af hensyn til søværts transport, udøvelse af fiskerierhvervet, kølevand, vindforhold o.l.

Anlæg, hvor hensyn til andre væsentlige miljømæssige interesser, herunder grundvandsinteresser, betinger en kystnær placering, fx indspulingsfelter for oprenset forurenset havnesediment, eller hvor placering udenfor kystnærhedszonen medfører uforholdsmæssige samfundsøkonomiske omkostninger.

For at et anlæg skal kunne tillades placeret inden for kystnærhedszonen med en funktionel begrundelse, bør alternative placeringsmuligheder både uden for og inden for zonen være belyst, og den funktionelle begrundelse i kystnær lokalisering skal være afvejnet mod kystnærhedszonens natur- og landskabsinteresser. Sådanne afvejninger bør fx foretages ved forslag om, at der i kystnærhedszonen placeres lossepladser, specialdepoter for flyveaske og afsvovningsprodukter fra kraftværker samt vindmøller. Miljøministeriets lokaliseringsstrategi for lossepladser

og specialdepoter for flyveaske og afsvovningsprodukter fra kraftværker fastlægger, at udvidelser af eksisterende lossepladser samt placering af nye børske så kystnært som muligt, men fortrinsvis umiddelbart udenfor kystnærhedszonen. Såfremt denne placering ikke er mulig, kan en placering nærmere kysten komme på tale; dog under hensyn til friholdelsen af de samlede åbne kyststrækninger samt hensyn til rekreative, kulturhistoriske og landskabelige interesser.

Vindforhold er en funktionel begrundelse, og der kan derfor opstilles vindmøller i kystnærhedszonen. Det skal dog bemærkes, at placering af vindmøller i kystområderne bør koncentrerer i klynger og parker. Samtidig skal det understreges, at udbygningen med vindmøller indgår i den kommunale planlægning.

For byggeri til landbruget, der ikke er erhvervmæssigt nødvendigt for driften og derfor kræver zonetilladelse, kan en funktionel begrundelse for kystnær lokalisering være, at byggeriet har en særlig afhængighed af eller tilknytning til dyrkningsjorden som fx udvidelse af produktionen på en eksisterende landbrugsbedrift. Begrundelsen skal være afvejnet mod kystnærhedszonens natur- og landskabsinteresser.

Det bemærkes, at privatøkonomiske interesser, grundejerforhold eller behov for gunstig beliggenhed i forhold til herlighedsværdier ikke i sig selv kan anses for planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelser.

Ved placering og udformning af de særligt begrundede arealudlæg *inden* for kystnærhedszonen skal der tages de størst mulige hensyn til landskab og natur. Det påhviler de planlæggende myndigheder i fornødent omfang at godtgøre, at disse hensyn er varetaget.

Med hensyn til særlige planlægningsmæssige og funktionelle begrundelser for ferie- og fritidsanlæg henvises til punktet lokalisering af ferie- og fritidsanlæg.

Bebyggelse der vedrører søterritoriet eller kystbeskyttelse

Bestemmelsen svarer til bestemmelserne i cirkulæret om planlægning og administration af kystområderne.

Formålet med bestemmelsen er i videst muligt omfang at opretholde de naturgivne forhold i kystområderne og de lavvandede marine områder, således at de dynamiske processer, fx erosion, pålejring og periodiske oversvømmelser, kan forløbe uhindret, og væsentlige hensyn til sårbar flora og fauna respekteres.

Bestemmelsen omfatter ikke beskyttelse af eksisterende bebyggelse og anlæg. Disse forhold reguleres efter lov om kystbeskyttelse.

Bestemmelsen siger ikke på at forhindre etablering af nødvendige trafikhavneanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg som veje og jernbaner. Men de overordnede hensyn, som lovforslaget foreskriver, gælder også for disse anlæg.

Midlertidige anlæg etableret til brug for bygning af de undtagne anlæg i kystnærhedszonen kan kun gives anden anvendelse efter fornyet planlægning, hvor der er taget hensyn til interesserne i kystnærhedszonen.

Opfyldninger på søterritoriet reguleres i henhold til statens højhedsret, der varetages af Trafikministeriet. Den nuværende høringsprocedure, som Trafikministeriet forestår i forbindelse med konkrete anlæg, videreføres.

Sommerhusområder

Bestemmelsen viderefører det hidtidige forbud mod udlæg af nye sommerhusområder, der blev indført i 1977. Ved sommerhusområder forstås i denne sammenhæng de områder, som fremgår af Miljøministeriets cirkulære af 28. august 1981 om planlægning af ferie-fritidsbebyggelse eller som Miljøministeriet senere har godkendt.

Baggrunden for at videreføre det hidtidige forbud er bl.a. den store samlede rummelighed på ca. 35.000 nye sommerhuse i allerede udlagte sommerhusområder. Med det nuværende byggeri på ca. 1500 sommerhuse om året vil der være udlagte områder til over 20 års forbrug. Udvidelse af eksisterende sommerhusområder og ændring af områdernes afgrænsning kan principielt ikke finde sted.

Mindre justeringer af sommerhusområdernes grænser, hvor det kan planlægningsmæssigt begrundes og er ubetænkeligt i forhold til landskabs- og naturinteresserne og offentlighedens adgang til kysten, kan foretages ved regionplanlægning.

Som eksempler kan nævnes:

Udlæg af et nyt sommerhusområde bag et eksisterende område som erstatning for et ubebygget område ved stranden, som konverteres til offentlige formål.

Arrondering i forbindelse med lovliggørelse af ældre ulovligt opført sommerhusbebyggelse.

Overførsel ved lokalplan af eksisterende sommerhusbebyggelse i landzone til sommerhusområder.

Bestemmelsen udelukker ikke ændring af uudnyttede sommerhusområder og enkelte større ubebyggede sommerhusgrunde til andre former for ferie- og fritidsformål, når det er foreneligt med områdets ka-

rakter af ferieområde. Udnyttelsesgraden af det øvrige areal bør i givet fald tilsvarende nedsættes, sådan at offentlighedens adgang til kystområdet forbedres.

Bestemmelsen om, at sommerhusområder skal fastholdes til ferieformål betyder, at sådanne områder ikke kan overføres til helårsformål. Hensigten er at fastholde de danske sommerhusområder som en rekreativ ressource, der kan udgøre et væsentligt element i såvel den lokale som nationale turisme. Det er derfor af stor betydning at fastholde sommerhusområderne langs kysten, så der ikke med tiden opstår mangel på velbeliggende og attraktive ferieområder.

Bestemmelsen udelukker ikke, at der i ganske særlige tilfælde kan ske konvertering af eksisterende sommerhusområder til byzone. Konverteringen kan kun foretages ved regionplanlægning og efter godtgørelse af behov. Begrundelsen kan være byplanmæssige forhold, fx hvor en bys eneste vækstmulighed er overførsel af tilgrænsende sommerhusområder eller dele heraf til byzone, eller hvor hensyn til kystlandskabet taler klart for en sådan konvertering fremfor udlæg af nye boligområder.

Bestemmelsen udelukker ikke, at kommunerne kan tilbageføre ubebyggede sommerhusområder til landzone, hvis tilbageførsel er i overensstemmelse med sammenhængende turistpolitiske overvejelser.

Lokalisering af ferie- og fritidsanlæg

Bestemmelsen omfatter feriehoteller, feriecentre, campingpladser, herunder pladser med stationært opstillede vogne og autocamperpladser, vandrehjem, lystbådehavne, og større aktivitetsanlæg som golfbaner, sommerlande o.lign.

Bestemmelsen forudsætter, at placering af nye anlæg til ferie- og fritidsformål, større udvidelser af eksisterende anlæg eller ændret anvendelse af anlæg sker ud fra strategiske overvejelser baseret på reelle behov og realistiske forventninger om udviklingen i den regionale og lokale turisme. Endvidere skal disse anlæg indpasses i kystlandskabet ud fra de generelle forudsætninger for inddragelse af arealer i byzone og planlægning for anlæg i landzone.

De strategiske overvejelser skal løbende revurderes i overensstemmelse med udviklingen.

Det betyder, at nye ferie- og fritidsanlæg og større udvidelser af eksisterende anlæg, herunder lystbådehavne, skal placeres, så de indgår i samspil med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser, så de nye anlæg øger områdets attraktionsværdi og bidrager til forbedring af den lokale service og de lokale beskæftigelsesmuligheder. Nyanlæg må ikke placeres som enkeltanlæg, der

opsplitter ubebyggede kyststrækninger. Nye lystbådehavne må således ikke placeres i det åbne kystlandskab. Generelt bør nye ferie- og fritidsanlæg indpasses i kystlandskabet, så de ikke virker dominerende set i sammenhæng med den eksisterende bebyggelse og det omgivende kystlandskab.

Planlægning af lystbådehavne skal tage udgangspunkt i en vurdering af den eksisterende kapacitet i de nærmeste lystbådehavne og mulighederne for at udnytte arealer i forbindelse med eksisterende trafikhavne. I sidstnævnte tilfælde skal de sejladssikkerhedsmæssige forhold ved en sådan udnyttelse nøje vurderes.

Kravet om placering efter sammenhængende turistpolitiske overvejelser indebærer, at de planlæggende myndigheder skal udforme en strategi og en realistisk udbygningsplan for turismen inden for turistplande, der kan omfatte flere kommuner og amtskommuner helt eller delvist.

Ved planlægning af turistudviklingen inden for de enkelte turistplandene bør de planlæggende myndigheder inddrage hensynet til det enkelte turistområdes størrelse, karakter, identitet og lokalmiljø, så der opretholdes et rimeligt forhold mellem den eksisterende bebyggelse, naturen og størrelsen og karakteren af de påtænkte aktiviteter.

Problemstillingen vedrørende de sammenhængende turistpolitiske overvejelser vil blive uddybet i en vejledning. Dette vil blandt andet ske på baggrund af de hidtidige erfaringer med turismeplanlægningen i region- og kommuneplanlægningen samt de turistpolitiske strategier på nationalt plan.

Planlægning for nyanlæg bør tage udgangspunkt i den 12 årige planperiode, som gælder for både region- og kommuneplaner. En af baggrundene for lovens krav til planlægningen af ferie- og fritidsanlæg er imidlertid, at der i dag allerede findes adskillige overnatnings- og aktivitetsanlæg i de kystnære områder.

Loven bidrager også til, at der åbnes mulighed for, at allerede foretagne investeringer i sommerhuse, infrastruktur m.v. kan udnyttes bedre i eksisterende bysamfund og ferie- og fritidsområder.

For især mindre øer kan der forekomme særlige forhold. Der henvises til bemærkningerne om planlægningsmæssige begrundelser for kystnær lokalisering.

Offentlighedens adgang til kysten

Bestemmelsen pålægger de planlæggende myndigheder en pligt til i planlægningen af kystnærhedszonen at sikre befolkningens adgang til kysterne og om muligt forbedre den. Forpligtigelsen gælder både

i byområderne og det åbne land. I byerne er det vigtigt at fastholde og forbedre adgangen til og langs kysten både af hensyn til befolkningens trivsel og af hensyn til at begrænse belastningen af kyststrækninger uden for byerne.

Bestemmelsen har baggrund i kystområdernes store betydning for befolkningens muligheder for rekreation og friluftsliv og skal ses i sammenhæng med naturbeskyttelseslovens bestemmelser om offentlighedens mulighed for færdsel og ophold på strandbredder og andre kyststrækninger. I forbindelse med ændret anvendelse af kystnære arealer skal befolkningens adgang til kysten sikres.

Bestemmelsen hindrer ikke myndighedernes mulighed for i ganske særlige tilfælde at begrænse færdselsmulighederne, hvor disse er forbundet med risiko fx i oliehavne og terminalområder. Desuden skal hensynet til offentlighedens adgang overvejes nøje i områder, hvor flora eller fauna er sårbare, eller hvor der er fare for sandflugt.

I forbindelse med begrænsninger af offentlighedens adgang skal de planlæggende myndigheder overveje alternative muligheder for at sikre adgangen til kysten.

Planlægningen i de kystnære dele af byzonerne

Som omtalt under afgrænsningen af hvilke byzoneområder, der er omfattet af lovforslaget, er der knyttet andre planlægningsmæssige interesser til disse områder end til områder i landzone og sommerhusområder. Byzoneområderne er derfor ikke omfattet af kystnærhedsafgrænsningen, og der er en række særlige plankrav til planlægningen i byzonerne. Lovens hovedsigte er at friholde kysterne for bebyggelse og anlæg, der ikke er afhængige af nærhed til kysten. En fortsat udvikling af byområderne er en forudsætning for, at det overordnede sigte kan opnås, idet der kan skabes rum til den nødvendige udvikling i byområderne. Kravene til planlægningen i byzonerne retter sig på denne baggrund især mod den måde, som byudviklingen finder sted på.

Ny bebyggelse skal indpasses i den helhed, som den eksisterende bebyggelse og det omgivne landskab udgør. Derved sikres det, at der ikke kan planlægges for byggeri, der vil virke dominerende eller på anden måde i væsentlig omfang vil påvirke kystlandskabet, uden at dette sker på baggrund af en nøje planlægning og vurdering af virkningerne.

Planlægningen skal desuden tage hensyn til helheden i eksisterende bystruktur, samtidig med at byen skal indgå i et samspil med det omgivende kystlandskab. Også hensynet til de omgivende arealers naturværdier skal indgå i planlægningen.

Endelig understreges det, at der også i byerne skal tages hensyn i planlægningen til offentlighedens adgang til kyster, sådan at denne kan sikres og udbygges. De kystnære arealer i byerne, herunder både de mere naturmæssige som kystnære parker, grønne kiler og lignende og de mere bebyggede som havne- og bykystfronter, lystbådehavne og lignende, har stor rekreativ værdi. Lovforslaget tilsigter, at disse forhold indgår som en vigtig del af planlægningen i de kystnære dele af byzonerne.

Overførelse af nye områder fra landzone eller sommerhusområde til byzone er omfattet af bestemmelserne om planlægningen i kystnærhedszonen. Det indebærer blandt andet, at byudvikling skal ske ind i landet samt at alternative udviklingsmuligheder skal vurderes.

Til nr. 3

Bestemmelserne svarer til § 6 i cirkulæret med den ændring, at kravet om en gennemgang og ajourføring af regionplanerne knyttes til de revisioner, der skal foretages hvert fjerde år, jf. planlovens § 22, stk. 1.

Regionplanretningslinier for kystnærhedszonen skal omfatte alle arealer, der ligger inden for kystnærhedszonen. Disse områder kan endvidere være omfattet af kommuneplanrammer og lokalplaner.

Udgangspunktet for amtskommunernes planlægning bør være, at kystnærhedszonen som helhed skal friholdes for yderligere byudvikling, større tekniske anlæg og ferie- og fritidsanlæg jf. § 5 b.

Retningslinierne skal udarbejdes med henblik på:

- at opstille mål for de enkelte kyststrækninger og deres fremtidige anvendelse og bevaringstilstand.
- at afgrænse ubebyggede kystlandskaber, der under alle omstændigheder forudsættes friholdt for byudvikling, større tekniske anlæg, ferie- og fritidsanlæg m.m. Arealudlæg til sådanne formål kan herefter kun indpasses efter fornyet regionplanlægning. Retningslinierne skal dels sikre opretholdelse af »kiler« eller landskabsstrøg på kyststrækninger, der i øvrigt er domineret af bymæssig bebyggelse eller ferieområder, dels sikre landskabs- og naturværdier på større sammenhængende kyststrækninger, hvor bebyggelse og anlæg fremtræder som enklaver i landskabet, ved opretholdelse af de ubebyggede strækninger.
- at afgrænse arealudlæg til byzone, hvor denne udvikling ikke kan henvises til arealer uden for kystnærhedszonen. Afgrænsningen skal foretages under hensyn til natur- og landskabsinteresser, så særlig sårbare eller markante landskabstræk friholdes,

- at fastlægge beliggenheden af større tekniske anlæg og virksomheder med særlige beliggenhedskrav, der kan begrundes funktionelt. Sådanne anlæg bør som udgangspunkt lokaliseres ved eksisterende bysamfund eller sammen med eksisterende større anlæg for at undgå yderligere opsplitning af det åbne land,
- at fastlægge beliggenheden af arealer til og udbygningsmuligheder for ferie- og fritidsanlæg, herunder udbygningsmulighederne for eksisterende anlæg,
- at fastlægge generelle langsigtede principper for sikring og udbygning af offentlighedens adgang til kysterne og reservation til regionale stiforbindelser,
- at sikre at landzoneadministrationen er i overensstemmelse med hensynet til kystinteresserne.

Ophævelse af uudnyttede arealreservationer

I § 6 a, stk. 2 fastsættes, at amtsrådet i forbindelse med revisionen af regionplanen skal ophæve uudnyttede arealreservationer i kystnærhedszonen, der ikke er aktuelle.

Bestemmelsen pålægger amtsrådet ved revisionen af regionplanen at revurdere og ophæve uaktuelle arealreservationer til anlæg udenfor byer og bymæssig bebyggelse i kystnærhedszonen, som ikke er anvendt til konkrete projekter fx ferie- og fritidsanlæg. Pligten omfatter reservationer, der ikke er omfattet af lokalplaner, og gælder anlæg, der ikke længere er aktuelle på grund af manglende investorer, ændrede forudsætninger o.l. Endvidere skal amtsrådet foreslå kommunerne at ophæve uaktuelle lokalplaner for anlæg uden for byer og bymæssig bebyggelse.

Det kan være nødvendigt for at imødekomme ønsker om nye arealudlæg og nye reservationer, at udlæg til tilsvarende formål fx feriehotelreservationer udgår af det samlede planlagte arealudlæg.

Regionplanredegørelsens kortbilag

I § 6 a, stk. 3 fastsættes bestemmelser om regionplanredegørelsens kortbilag.

Bestemmelsen pålægger amtsrådet, til brug for miljøministerens overvågning af udviklingen i kystnærhedszonen, at udarbejde et oversigtligt kortbilag, der angiver den eksisterende og planlagte arealanvendelse i kystnærhedszonen, dvs. den arealanvendelse, der efter regionplanrevisionen indgår som plangrundlag, i kystnærhedszonen.

Kortbilaget skal angive områder, der forudsættes friholdt for bebyggelse, undtagen af jordbrugsmæssig karakter, samt angive arealer til byudvikling, sommerhusområder, beliggenheden af større ferie-

og fritidsanlæg, større tekniske anlæg og offentlighedens adgang til kysten samt de tilgrænsende vandområder. Miljøministeriet vil sammenfatte regionplanredegørelsernes kortbilag til et landsdækkende kort.

Til nr. 4

Bestemmelserne svarer til § 7 i cirkulæret med den ændring, at kravet om en gennemgang og ajourføring af kommuneplanerne knyttes til de revisioner, der skal foretages hvert fjerde år, jf. planlovens § 22, stk. 1 samt at der foreslås en særlig bestemmelse for de kystnære byzoner.

Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge den samlede udvikling i de eksisterende og planlagte byområder og ferie- og fritidsområder således, at behovet for nye arealudlæg begrænses, og hensynet til landskab og natur samt friluftsliv tilgodeses i den konkrete udformning af de bebyggede områder.

Kommunalbestyrelsen skal foretage de nødvendige ændringer i kommuneplanen, således at regionplanens retningslinier og de bestemmelser, der er indeholdt i §§ 5 b og 5 c, indarbejdes i henholdsvis hovedstruktur og rammer for lokalplanlægning.

Revisionen skal omfatte såvel bebyggede områder som ubebyggede områder omfattet af endeligt vedtagne lokalplaner og rammer for lokalplanlægningen. Desuden bør hovedstrukturen indeholde overvejelser om en fremtidig arealanvendelse i kystnærhedszonen inden for de af regionplanen fastsatte rammer for den bebyggelsesmæssige udvikling, herunder varetagelse af landskabs- og naturinteresser.

Revisionen af kommuneplanen skal tage udgangspunkt i følgende generelle principper:

- at nye arealer til byformål, tekniske anlæg, og til ferie- og fritidsformål kun må udlægges inden for kystnærhedszonen, såfremt det kan begrundes planlægningsmæssigt og/eller funktionelt. Der vil således kun undtagelsesvis kunne inddrages arealer til disse formål. De fysiske rammer for byvækst fastlægges i regionplanlægningen, mens den detaljerede afgrænsning og udformning sker i kommuneplanlægningen.
- at arealforbruget til de funktioner, der kræver kystnær beliggenhed, begrænses, herunder at arealreservationer, der ikke længere er aktuelle, ophæves.
- at allerede udlagte arealer, såvel bebyggede som ubebyggede skal udnyttes bedst muligt, fx flersidig anvendelse af overflødigjorte erhvervsarealer, og bygninger og offentlighedens adgang til kysten sikres og forbedres.
- at eksisterende anlæg i eller i umiddelbar tilknytning til kystlinien udnyttes mest muligt, så etable-

ring af nye anlæg, der medfører markante ændringer i den naturgivne kystlinie, så vidt mulig undgås,

- at eksisterende sommerhusområder fortsat kan fungere som tidssvarende ferie- og fritidsområder,
- at ny bebyggelse i kystnærhedszonen, på grund af kystlandskabets generelle sårbarhed overfor visuelle påvirkninger, må indpasses nøje med hensyn til højde, tæthed og volumen ud fra en samlet vurdering af de bestående forhold.
- at genbrug og vedligeholdelse af anlæg, der ikke længere tjener det oprindelige formål, er væsentlige for at begrænse behov for nye arealudlæg.

Ophævelse af uaktuelle arealreservationer

I § 11 a, stk. 2 fastsættes, at kommunalbestyrelsen ligesom amtsrådet skal ophæve uaktuelle arealreservationer i kystnærhedszonen og i de kystnære byzonerområder.

Der vil typisk være tale om ophævelse af uaktuelle reservationer til større enkeltanlæg fx feriehoteller, vandlande, industrianlæg og trafikanelæg, men også arealreservationer til generel byvækst skal overvejes ophævet, hvor disse efter et fornyet skøn er uaktuelle eller har større rummelighed end nødvendigt.

Et areal, der har været reserveret til et nærmere bestemt formål, vil kun kunne udlægges til andre formål, hvor der foreligger en særlig planlægningsmæssig og/eller funktionel begrundelse for den nye anvendelse.

Forbedring af sommerhusområder

I § 11 a, stk. 3 pålægges kommunalbestyrelsen, under respekt af det enkelte sommerhusområdes karakter, at vurdere mulighederne for at forbedre de større sommerhusområder, fx gennem forbedrede adgangs- og passageforhold, trafiksanering, etablering af friarealer m.v samt andre forhold der kan forbedre områdets kvalitet. Formålet er, at eksisterende sommerhusområder fortsat kan fungere som tidssvarende og attraktive ferie- og fritidsområder til gavn får både turismen og friluftslivet.

Mulighederne for konvertering af ubebyggede sommerhusområder til tættere ferieformer med forbedring af offentlighedens adgang til kysten bør ligeledes vurderes jf. § 5 b.

De kystnære dele af byzonerne

I § 11 a, stk. 4 fastsættes, at kommunalbestyrelsen skal foretage en særlig vurdering af de bebyggelsesmæssige forhold, herunder bygningshøjder i de kystnære byzoneområder. Det er hensigten med bestem-

melsen, at kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe et samlet grundlag for vurderingen af fremtidige projekter i forhold til såvel eksisterende bebyggelse som det omgivne kystlandskab. Formålet er at sikre, at ny bebyggelse indpasses i både den bymæssige og den kystlandskabelige helhed.

På linie med områder i kystnærhedszonen knytter der sig rekreative og friluftsmæssige interesser til bykysterne, og kommuneplanen skal derfor sikre, at disse hensyn varetages.

Til nr. 5

Bestemmelsen modsvarer § 8 i cirkulæret, idet den nu er opdelt i bestemmelser for henholdsvis kystnærhedszonen og de kystnære dele af byzonerne.

Kystnærhedszonen

Redegørelsen til lokalplanforslag i kystnærhedszonen skal oplyse om den visuelle påvirkning af omgivelserne. Ved bygningshøjder over 8,5 m skal den større højde begrundes.

Redegørelsen skal desuden indeholde en belysning af andre forhold, der har betydning for varetagelsen af cirkulærets formål, herunder offentlighedens adgang og påvirkninger af sårbar natur.

Det danske landskab og i særdeleshed kystlandskabet har beskedne højder og terrænforskel og er derfor meget følsomt overfor nybyggeri. Bebyggelsen langs kysten er i vid udstrækning tilpasset dette ved begrænsede bygningshøjder. Dette gælder specielt de områder, hvor der gennem den hidtidige planlægning har været gjort en væsentlig indsats for at regulere bebyggelsens højdeforhold. Kommunalbestyrelsen skal gennem lokalplanlægningen sikre, at konkrete bygge- og anlægsprojekter i kystnærhedszonen udformes og indpasses nænsomt og kvalitetsbetonet i overensstemmelse med reglerne i § 5 b i kystlandskabet.

Kravene til lokalplanredegørelsen omfatter både planer, der fastlægger generelle byggemuligheder og lokalplaner, der beskriver et konkret projekt. Oplysningerne skal omfatte de byggemuligheder, lokalplanen muliggør.

Kravet om en særlig begrundelse for bygningshøjder over 8,5 m skal opfattes som en generel højdebegrænsning. Den kan kun fraviges, hvor det kan dokumenteres, at en forøgelse af højden udover 8,5 m er landskabelig ubetænkelig og i øvrigt ikke forringer helheden, eller hvor den større højde svarer til højden i den eksisterende bebyggelse. I sådanne tilfælde vil det være tilstrækkeligt i lokalplanredegørelsen at henvise til overensstemmelse med de eksisterende forhold. Hvor entydige tekniske/funktio-

nelle krav motiverer en større højde, skal hensynet til de landskabelige interesser være indarbejdet i lokalplanens bestemmelser om placering og ydre fremtræden.

Bestemmelsen pålægger kommunalbestyrelsen i fornødent omfang at redegøre for forhold, der er væsentlige for varetagelse af landskabs-, natur-, og friluftinteresser. Formen og karakteren må afhænge af lokaliseringen af lokalplanområdet, men der kan fx være tale om følgende forhold: Sikring og forbedring af offentlighedens adgang, påvirkning af ubebyggede naboarealer med naturinteresser, ændring af grundvandsstand der medfører radikale ændringer i naturtyperne, behov for kystsikring og inddragelse af arealer på søterritoriet.

De kystnære dele af byzonen

I byzonerne er det kun nødvendigt at foretage en visuel vurdering, når der er tale om en reel påvirkning af kysten. Dette indebærer, at det i en tæt og sammenhængende bystruktur kun er for de dele af byen, der opleves som en del af kysten, der skal foretages en visualisering. Det vil i almindelighed dreje sig om byens kyst- eller havnefront, fjordlandskabet og eventuelle åbne landskabskiler og byrum med direkte kontakt til kysten.

Projekter til ny bebyggelse og anlæg selv i kort afstand fra kystlinien, men beliggende inde i den tætte bystruktur og med den derværende gennemsnitlige bygningshøjde, anses ikke at have indflydelse på kystlandskabets karakter.

Visuelle påvirkning

Når der i henhold til bestemmelserne i § 16, skal redegøres for den visuelle påvirkning af omgivelserne, skal lokalplanforslagets redegørelse oplyse om projektets visuelle påvirkning af kystlandskabet, så det er muligt at vurdere forslaget i forhold til det overordnede formål, at sikre kystområdernes landskabelige karakter.

Oplysning om den visuelle påvirkning af omgivelserne bør normalt ske ved en visuel gengivelse af kystområdet med det påtænkte byggeri/anlæg.

Formen og karakteren af oplysningerne må afhænge af lokaliseringen af lokalplanområdet, områdets karakter og tilknytning til kystlandskabet og hvilket anlæg, der er tale om. Det medfører som hovedregel større krav til oplysningerne om påvirkningen af omgivelserne, jo tættere lokalplanområdets tilknytning til vandet eller havneområdet er.

Kravet om oplysning om den visuelle påvirkning af omgivelserne vil dog i en række tilfælde være opfyldt, ved at det i lokalplanforslagets redegørelsesdel

dokumenteres, at bebyggelsen/anlægget ikke har visuel påvirkning af kystlandskabet.

Om vurdering af større anlægs virkning på miljøet (VVM)

Anlæg, der efter § 6, stk. 3, nr. 4 (VVM) skal vurderes gennem en særlig redegørelse i forbindelse med regionplanretningslinier, er fritaget for den i § 16, stk. 3 og stk. 4 nævnte redegørelse, idet forholdene forudsættes at være belyst i forbindelse med regionplanlægningen.

Til nr. 6 og 7

De foreslåede ændringer er en konsekvens af de i nr. 8 foreslåede bestemmelser.

Til nr. 8

For generelt at give miljøministeren mulighed for at følge udviklingen inden for planlovens område, pålægges der i § 29, stk. 3 amtsrådene en forpligtelse til at underrette miljøministeren, hvis der gøres indsigelse mod planforslag jf. § 28. Ved ophævelsen af et nedlagt veto skal amtsrådet tilsvarende orientere miljøministeren. Det er tilstrækkeligt, at der fremsendes kopi af de relevante skrivelser.

Bestemmelsen knytter sig til alle indsigelser efter § 28, idet hensynet til at følge udviklingen inden for planlovens område ikke knytter sig specifikt til kystinteresserne men til planlovens administration i helhed.

Til nr. 9

§ 29 a, stk. 1 omhandler amtsrådets pligt til at gøre indsigelse mod kommunale planforslag, der er i strid med lovreglerne. Pligten til at gøre indsigelse gælder for forslag, der omfatter arealer i landzone og sommerhusområder i overensstemmelse med at byzonearealer i følge forslaget ikke er en del af kystnærhedszonen.

Ansvar for varetagelsen af de nationale planlægningsinteresser i kystnærhedszonen påhviler alle planmyndigheder, og der er derfor ikke tale om at ændre kommunalbestyrelses og amtsråds planlægningskompetence.

Loven tilsigter at styrke det administrative grundlag for planlægningen i kystnærhedszonen, der varetages af amtsråd og kommunalbestyrelser.

Til nr. 10

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes det, at interessen i at fastholde kystområderne som væsentlige natur- og landskabsressourcer og som attraktive

til rekreative formål sikres i landzoneadministrationen.

Det skal understreges, at bestemmelsen ikke ændrer de muligheder, som landbruget har til at opføre bygninger, efter landzonereglerne i lovens §§ 35-36.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringsforslaget i nr. 9.

Til nr. 12

Den gældende bestemmelse giver allerede miljøministeren ret til at klage, fordi ministeren har en retlig interesse i, at planloven overholdes.

Ministeren har haft denne mulighed for at klage til Naturklagenævnet siden 1. januar 1993, hvor afgørelsen af retlige klager efter planloven blev henlagt til nævnet.

Ministerens ret til at klage foreslås imidlertid præciseret, således at der ikke kan rejses tvivl om, at ministeren har denne beføjelse ved siden af beføjelserne til at kalde et planforslag ind efter § 3, stk. 4, og at fremsætte indsigelse mod et regionplanforslag efter § 29, stk. 1.

Muligheden for at klage påtænkes kun benyttet i særlige typer af sager, som for eksempel retlige spørgsmål i forbindelse med planer inden for kystnærhedszonen og reglerne om miljøvurdering af større enkeltanlæg (VVM).

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Naturbeskyttelsesloven indeholder i kap. 2 bestemmelser om klitfredning og om bygge- og beskyttelseslinier langs strande, åer og skove og omkring søer, kirker og fortidsminder.

Hensynet bag strandbeskyttelseslinien er især ud fra internationale og nationale hensyn at sikre, at de danske kyster friholdes for byggeri og andre forstyrrende anlæg samt skæmmende og udsigtshæmmende foranstaltninger såsom læhegn, småplantninger og terrænreguleringer. Den praksis, der hidtil har været fulgt for strandbeskyttelsesliniens administration, har været restriktiv.

Klitfredningslinien varetager udover disse hensyn også hensynet til bekæmpelsen af sandflugt.

Det vurderes imidlertid, at den gældende beskyttelseslinie på 100 m ikke er tilstrækkelig til at sikre de danske kyster som frie og uforstyrrede landskaber, som giver oplevelsesmuligheder for befolkningen. Der er således behov for, i en bredere zone end 100 m, at gennemføre en særlig restriktiv bebyggelsesregulering samt at forhindre opførelse af småbyg-

ninger og tilbygninger, som ikke vil blive forhindret gennem zoneadministrationen eller kystzoneadministrationen efter planloven, og forhindre tilplantning med nåletræer, småplantninger og læhegn, som vil skæmme kystlandskabets karakter og hindre det fri udsyn.

På den baggrund foreslås strandbeskyttelseslinien og klitfredningslinien udvidet fra de nugældende 100 m til 300 m, bortset fra i fastlagte sommerhusområder.

Regionplanernes retningslinier omfatter de områder, der ligger inden for de udvidede beskyttelseslinier. Disse områder kan endvidere være omfattet af kommuneplanrammer og lokalplaner.

Områder omfattet af regionplanretningslinier og kommuneplanrammer, og som ikke er detailplanlagt ved lokalplan, og som i dag typisk ligger ubebyggede hen, vil fortsat blive omfattet af beskyttelsen i dette forslag, bortset fra fastlagte sommerhusområder.

For såvidt angår lokalplanlagte områder, er der tale om planlægning, der binder og skaber rettigheder for grundejerne.

I lokalplanlagte områder vil det i hvert enkelt tilfælde blive vurderet, om der er baggrund for at opretholde linierne helt eller delvis, bortset fra fastlagte sommerhusområder, hvor de udvidede beskyttelseslinier ikke gælder. Dette vil særligt kunne være tilfældet, hvor lokalplanen friholder landskabskiler eller større arealer som ubebyggede friarealer, eller hvor der kun er åbnet mulighed for en meget ekstensiv udnyttelse. Som eksempler på det sidste kan nævnes idrætsanlæg, parker, golfbaner og lossepladser. I disse situationer vil opretholdelse af beskyttelseslinierne dog ikke være til hinder for, at området udnyttes i overensstemmelse med den gældende lokalplan, jf. forslaget § 3, stk. 3. Men der er ikke adgang til at dispensere eller tilvejebringe en ny lokalplan med den virkning, at forbudet fortrænges.

I andre tilfælde vil det være mest hensigtsmæssigt kun at ophæve linierne i en nærmere afgrænset del af lokalplanområdet, således at linierne for eksempel kan opretholdes hele vejen rundt om det undtagne område.

Den nærmere udformning af kriterierne for at undtage områder fra klitfredningslinien og strandbeskyttelseslinien vil blive fastsat efterfølgende af miljøministeren efter bestemmelsen i § 15 b, stk. 5. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 1

Langs den jyske vestkyst mod Skagerrak og Vesterhavet gælder den særlige klitfredningslinie i stedet for strandbeskyttelseslinien, jf. den gældende lov om naturbeskyttelse, § 15, stk. 1, nr. 6.

Baggrunden herfor er, at store områder langs Vestkysten er dækket af flyvesand, som i historiens løb har forvoldt omfattende skader på det bagvedliggende agerland. Klitterne danner et næsten sammenhængende bælte, der strækker sig fra Skagen til Blåvandshuk og Skallingen og derfra videre til Fanø, Mandø og Rømø.

Klitterne findes i et bælte, der ofte er betydeligt bredere end 100 m, men behovet for sandflugtsbekæmpelse udført af det offentlige er navnlig til stede i de yderste klitrækker, der er præget af »levende« klitter, hvor sandflugten fremmes af kysttilbagerykninger, storme og i mindre omfang publikums slid på klitterne.

Store dele af Vestkysten er i tidens løb overtaget af staten som led i sandflugtsbekæmpelsen. Disse områder spiller i dag en særlig stor rolle som naturområder, og som grundlag for befolkningens friluftsliv.

Klitfredningslinien og strandbeskyttelseslinien varetager som nævnt i vidt omfang samme hensyn. En udvidelse af beskyttelseslinien vil dog være særligt værdifuld i de områder med klitter, idet en udvidelse vil skabe bedre muligheder for at lade den dynamiske udvikling i klitterne foregå, uden at den kommer i konflikt med store økonomiske interesser i byudvikling.

Sandflugtsbekæmpelsen og administrationen af reglerne i naturbeskyttelsesloven om klitfredede arealer varetages i dag af de lokale statsskovdistrikter, som i forvejen administrerer de statsejede arealer. Statsskovdistrikterne har deres administration af statens arealer det nødvendige apparat og den nødvendige ekspertise til at sikre en billig og effektiv sandflugtsbekæmpelse og administration.

Da udførelsen af sandflugtsbekæmpelsen og administration af forbudsbestemmelsen i lovens § 8 hænger tæt sammen, forudsættes det, at statsskovdistrikterne fortsat skal administrere bestemmelserne om klitfredning, herunder i de områder, der foreslås inddraget under den udvidede klitfredningslinie.

Det forudsættes ligeledes, at hidtidig administrationspraksis på området opretholdes uændret.

Forslagene til ændringer i klitfredningsbestemmelserne tilsigter en harmonisering af bestemmelserne om klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien. Der henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Det forudsættes, at de restriktioner, der i dag gælder for det klitfredede område, fortsat skal opretholdes. Det er ligeledes hensigten fortsat at sikre mulighederne for sandflugtsbekæmpelse i områder med bebyggelse. § 8, stk. 4 fastslår således, at klitfredningslinien ikke kan fastlægges nærmere kysten end den i dag gældende klitfredningslinie, hvis der er klitdannelser langs kysten.

Bilag til f. t. l. vedr. planlægning m.m.

På grund af hyppige kysttilbagerykninger ved Vestkysten er der et særligt behov for løbende revisioner af linien og for afmærkning af linien på stedet. Der er derfor, som efter de gældende bestemmelser, pligt til at afmærke grænserne og at foretage løbende revisioner af grænserne i takt med kystens tilbage-rykning, jf. § 8, stk. 5. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget nr. 6.

Revision af klitfredningslinien vil, som hidtil, ske på grundlag af indstillinger fra de lokale statsskovdistrikter.

Særligt til § 8, stk. 8 bemærkes, at Trafikministeriet vil blive inddraget i det omfang, der ændres i bekendtgørelsen i forhold til den nugældende.

Til nr. 2

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt i det væsentlige til naturbeskyttelseslovens § 15, idet der fortsat er forbud mod enhver ændring af tilstanden med de i stk. 4 nævnte undtagelser.

Det forudsættes, at der som hovedregel ikke skal ske ændring af strandbeskyttelseslinien der, hvor den i dag er ophævet, reduceret, eller hvor den aldrig har været fastlagt. Dette indebærer, at den altovervejende del af den bymæssige bebyggelse og de ubebyggede dele af købstædernes byjorder vil være undtaget fra beskyttelsen også fremover. Der kan dog være enkelte tilfælde, hvor forudsætningen for linien ophævelse/reduktion ikke længere er til stede, hvorfor linien bør fastsættes helt eller delvist.

Der er endvidere behov for at justere og indskrænke beskyttelseslinien på en række områder, hvor den eksisterer i dag, men hvor håndhævelsen af den har mistet sin betydning på grund af intensiv bebyggelse. Det drejer sig især om egentlige byområder men også om landzoneområder med en sammenhængende bebyggelse. Endvidere vil eksisterende offentlige lufthavne blive undtaget fra bestemmelsen. Efter stk. 2 er fastlagte sommerhusområder generelt undtaget fra bestemmelsen om den udvidede strandbeskyttelseslinie. Ved fastlagte sommerhusområder forstås områder, som i en bygningsvedtægt, byplanvedtægt eller ved lokalplan er udlagt til sommerhusområde, samt områder med sommerhusbebyggelse i landzone – de såkaldte »aftaleområder« – der fremgår af de ajourførte oversigter over sommerhusområder, som er udsendt i forbindelse med Miljøministeriets cirkulære af 28. august 1981 om planlægning af ferie- og fritidsbebyggelse. Den hidtil gældende strandbeskyttelseslinie på 100 m er fortsat gældende i disse områder, medmindre der sker en reduktion som resultat af strandbeskyttelseskommisionens gennemgang, jf. stk. 3.

Den hidtidige meget restriktive administration af beskyttelseslinien, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3, forudsættes opretholdt.

Forbudet mod udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel, er opretholdt, idet det dog forudsættes, at dette fx ikke skal være til hinder for hensigtsmæssige omlægninger af ejendomsstrukturen i jordbrugserhvervene eller for gennemførelse af kystnære naturforvaltningsprojekter, jf. naturbeskyttelseslovens kapitel 8.

Forbudet mod tilstandsændringer indebærer, at enhver etablering af nybyggeri og udvidelse af eksisterende bebyggelse og andre anlæg kræver en dispensation. Det forudsættes, som udgangspunkt, at den hidtil restriktive administrationspraksis opretholdes i hele 300 m-zonen.

Dette udelukker imidlertid ikke, at der vil kunne dispenseres i det omfang, der er tale om eksisterende ferie- og fritidsbyggeri og andre erhvervs nødvendige og arealmæssigt begrænsede ønsker om at tilpasse sig udviklingen. Afhængig af de konkrete forhold vil der i forbindelse med en dispensation blive stillet vilkår om udvidelsens ydre fremtræden og indplacering i landskabet. Udvidelsen vil således fortrinsvis blive tilladt inden for det eksisterende samlede bygeområde, og det vil ikke blive tilladt at etablere byggeri nærmere kysten end den eksisterende bebyggelse. Ved enkelt beliggende byggeri og anlæg i det åbne land, fx feriehoteletter og campingpladser må evt. udvidelse i videst muligt omfang forventes at skulle ske i retningen væk fra kysten og ikke ud til siderne.

Særligt i relation til campingpladser vil der blive taget hensyn til den eksisterende campingplads' størrelse og de afholdte investeringer ved vurderingen af en ansøgt udvidelse.

I overensstemmelse med hidtidig praksis vil det endvidere være muligt at etablere mindre foranstaltninger til støtte for friluftslivet og dermed til fremme af turismen. Der vil således som hidtil kunne tillades opstilling af toiletbygninger, informationstavler og skilte samt andre, til opfyldelse af friluftsfunktionen nødvendige, beskedne opholdsfaciliteter.

Til- og ombygning af helårshuse, hvorved husets samlede bruttoareal ikke overstiger 250 m² kan i medfør af planloven ske uden tilladelse. Det forudsættes, at administration af den udvidede strandbeskyttelseslinie vil ske under hensyntagen hertil, således at dispensation fra forbudet inden for linien vil kunne gives i det omfang, der er tale om eksisterende huse, som ved lovens ikrafttræden har henligget med helårsstatus. Der vil i den forbindelse kunne stilles vilkår om placering og udformning.

Bestemmelsens forbud mod tilplantning forventes administreret således, at der kan forventes dispensation til skovtilplantning med naturligt hjemmehørende løvtræarter som eg, bøg, birk, ask, el, lind m.v. i det omfang det ikke er i strid med konkrete landskabelige hensyn.

Om den særlige undtagelsesordning vedrørende tilplantning inden for de nye beskyttelseslinier, henvises til bemærkningerne til § 15 d.

Der ligger ingen intentioner i lovforslaget om en ændret praksis i relation til gennemførelsen af kystsikring.

På små øer forudsættes den udvidede strandbeskyttelseslinie administreret relativt mere liberalt, når forholdene kræver det, således som det også er tilfældet i dag for landzoneadministrationen efter planloven.

Bestemmelsen i stk. 4 indeholder de generelle undtagelsesbestemmelser og svarer bortset fra enkelte ændringer til den tidligere § 15, stk. 2, og skal således forstås og anvendes i overensstemmelse hermed og den hidtidige praksis for den eksisterende strandbeskyttelseslinie. Der er redegjort for ændringerne i forhold til de gældende regler umiddelbart nedenfor.

Nr. 1. I henhold til landbrugsloven omfatter landbrugsmæssig drift bl.a. agerbrug, tilplantning med træer, gartneridrift m.v. Disse afgrødeformer er lige stillede. Det er imidlertid fortsat forbudt efter denne bestemmelse at foretage tilplantning, herunder tilplantning med træarter i kort omdrift, fx piletræer til biomasseproduktion eller juletræer. Forbudet vil ikke være til hinder for at fortsætte med denne driftsform, hvis der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse var tilplantet.

Såfremt der sker tilplantning i perioden efter lovens ikrafttræden, som ikke er et led i den hidtidige drift af ejendommen, vil det dog som noget nyt ikke være tilladt at gentilplante med ovennævnte former for beplantning efter ikrafttrædelsen af den udvidede beskyttelseslinie, jf. forslaget § 3, stk. 4. For at tilgodese jordbrugere, hvis videre muligheder for tilplantning på ejendommen i det hele umuliggøres af tilplantningsforbudet, indføres der med forslaget en undtagelsesordning, og der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 15 d.

Nr. 2.-3. Svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 15, stk. 2, nr. 2.-3.

Nr. 4. Bestemmelsen er ændret i forhold til den gældende bestemmelse om undtagelse af forsvarsanlæg, således at det fremgår, at disse områder kun er undtaget fra strandbeskyttelseslinien, så længe de udnyttes til forsvarsformål.

Nr. 5.-6. Svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 15, stk. 2, nr. 5.-6.

Den gældende bestemmelse i § 15, stk. 2, nr. 7 er ikke medtaget, idet de undtagelser, der er indeholdt heri, i stedet vil være indeholdt i den bekendtgørelse, som miljøministeren udsteder efter forslaget § 15 b, stk. 4. Undtagelserne vil således i det alt væsentlige blive opretholdt, og kun hvor forudsætningerne for ophævelsen/reduktionen af strandbeskyttelseslinien ikke længere er til stede, kan der blive tale om at inddrage disse områder under beskyttelsen.

Nr. 7. Den udvidede strandbeskyttelseslinie vil berøre en række ejendomme, herunder landbrugs- og skovbrugsejendomme, der ikke er omfattet af de gældende regler. Muligheden for nybyggeri og tilbygninger til eksisterende ejendomme i landzone er i dag begrænset af bestemmelserne i planloven om landzoneadministrationen. Herefter må der ikke uden tilladelse foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændringer i anvendelsen af bestående bebyggelse. Byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelsen af fiskerierhvervet er dog umiddelbart tilladt efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 3), såfremt byggeriet opføres i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesareal.

Med undtagelsen i nr. 7 er der ikke ændringer heri, men det kræver dog amtsrådets tilladelse for så vidt angår byggeriets nærmere beliggenhed og udformningen, således at byggeriet i videst muligt omfang indpasses i landskabet. Det er hermed ikke hensigten at hindre en tidssvarende og normal udformning af byggeriet.

Øvrigt byggeri, der er lovligt efter planlovens landzonebestemmelser, er omfattet af forbudet i stk. 1. Forbudet vil dog ikke være til hinder for udnyttelsen af byggetilladelser, der er meddelt inden bestemmelsens ikrafttrædelse.

Bestemmelsen om den udvidede strandbeskyttelseslinie træder i kraft samtidig for hele landet, når dens nøjagtige forløb er endeligt fastlagt af miljøministeren på baggrund af indstilling fra den bredt sammensatte strandbeskyttelseskommision, der nedsættes efter § 15 a, jf. forslaget § 3, stk. 2.

Beskyttelseslinien er som det fremgår af forslaget § 15, stk. 1 generelt gældende, men beslutning om dens endelige forløb kræver en nøje gennemgang af samtlige kyststrækninger. Det kræver også en særlig gennemgang af kysterne at vurdere, hvor linien skal forløbe nærmere kysten end 300 m - i sommerhusområder nærmere kysten end 100 m - eller ophæves. Om strandbeskyttelseskommisionens arbejde i øvrigt henvises til bemærkningerne til forslaget nr. 3.

Den udvidede beskyttelseslinie vil således ikke træde i kraft, førend der er truffet endelig beslutning om, hvilke arealer der skal være undtaget fra forbudet.

For i videst muligt omfang at undgå, at der sker indgreb i natur- og landskabsværdierne i perioden, indtil den udvidede beskyttelseslinie træder i kraft, forudsættes det, at amtsrådene og kommunerne i denne periode i deres administration efter planloven tager højde herfor ved at udvise særlig tilbageholdenhed med planlægning og tilladelser efter planloven, der er i strid med formålet med beskyttelsesliniebestemmelsen.

I den 3-års periode, hvor kommissionen arbejder og indtil den udvidede beskyttelseslinie sættes i kraft af miljøministeren, gælder den hidtidige bestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 15, jf. forslaget § 3, stk. 2.

Når kommissionen har afgivet sin indstilling om beskyttelsesliniens forløb for hele landet, træffer miljøministeren beslutning om dens ikrafttrædelse ved bekendtgørelse, jf. forslaget § 3, stk. 2. Til bekendtgørelsen vil høre et kortbilag, der viser liniens forløb. Beskyttelseslinien tinglyses på de berørte ejendomme, jf. § 15 b, stk. 4. Samtidig aflyses den gældende strandbeskyttelseslinie.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til den gældende lovs § 15, stk. 3. Miljøministeren har med hjemmel i denne bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 547 af 22. juni 1992, som forbliver i kraft indtil den afløses af nye bestemmelser, jf. § 3, stk. 5. Trafikministeriet vil blive inddraget, såfremt der sker ændringer i forhold til den nugældende bekendtgørelse.

Miljøministerens beføjelse efter naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1 til at reducere eller ophæve strandbeskyttelseslinien gælder fortsat, således at der også efterfølgende kan foretages ændringer i linien, hvis der opstår behov derfor.

Til nr. 3

Til § 15 a

Bestemmelsen giver miljøministeren hjemmel til at nedsætte den strandbeskyttelseskommission, som over en periode på ca. tre år forudsættes at gennemgå alle danske kyststrækninger med henblik på indstilling til miljøministeren om fastlæggelse af den udvidede strandbeskyttelseslinies og klitfredningsliniens konkrete forløb.

Den eksisterende strandbeskyttelseslinie blev indført ved ændring af naturfredningsloven i 1937. I den forbindelse blev der ved kongelig anordning nedsat en Strandfredningskommission. Kommissionen bestod af to faste medlemmer – formanden og en land-

inspektør. Desuden blev kommissionen for hvert amtsråd tiltrådt af et amtsrådsvalgt medlem. Strandfredningskommissionen påbegyndte sin virksomhed kort efter ikrafttrædelsen af lovændringen den 1. juli 1937, og kommissionen fik til opgave at

- gøre indstilling til statsministeren om undtagelser fra byggeforbudet, for såvidt angik sådanne bestemt afgrænsede områder, som naturligt hørte til allerede eksisterende bebyggelse,
- bestemme byggelinien i de enkelte tilfælde, og
- meddele dispensation fra forbudsbestemmelserne mod bebyggelse uden for byggelinien.

Det samlede resultat af kommissionens bestemmelser med hensyn til byggelinien var, at denne for strækninger af i alt 5710 km blev fastsat til 100 m fra stranden, henholdsvis ved en offentlig vej nærmere ved stranden, for ca. 440 km til mindre afstande.

Strandbeskyttelseskommissionens arbejde vil være to-strengt. Kommissionen skal gennemgå samtlige kyststrækninger med henblik på en fastlæggelse af den udvidede strandbeskyttelses- og klitfredningslinie.

Det overordnede udgangspunkt for Strandbeskyttelseskommissionens gennemgang af de danske kyster vil være, at 300 m linien altovervejende kommer til at gælde der, hvor der er åbne, i det væsentligste ubebyggede kyster. For disse i det væsentlige ubebyggede kyststrækninger vil der ikke blive tale om at reducere 300 m-linien. Der kan dog blive tale om at undtage mindre klynger af bebyggelser fra beskyttelseslinien, men således at alene det bebyggede område undtages fra den udvidede linie, der altså fortsat vil gælde såvel strandværts som landværts det bebyggede område. M.h.t. de udbyggede sommerhusområder, hvor der er grundlag for at reducere 100 m-linien, vil den dog ikke blive reduceret mere end flugtende med sommerhusenes facade/gavl mod kysten.

Kommissionen skal endvidere efter generelle ensartede kriterier udpege de områder, hvor beskyttelseslinien efter miljøministerens bestemmelse vil blive reduceret eller ophævet eller fortsat ikke vil blive fastlagt, og de områder, hvor klitfredningslinien vil blive reduceret. For såvidt angår disse afvigelser fra den fulde 300 m-linies fastlæggelse – i sommerhusområder afvigelser fra 100 m-linien – henvises til bemærkningerne til § 15.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 15 er det hensigten, at de gældende undtagelser i liniens forløb vil blive opretholdt. Der kan imidlertid være enkelte tilfælde, hvor forudsætningerne for liniens ophævelse eller reduktion ikke længere er til stede. Disse tilfælde forudsættes korrigeret ved strandbeskyttelseskommissionens gennemgang.

På grund af de særlige hensyn til sandflugtsbekæmpelse, der gør sig gældende inden for den eksisterende klitfredningslinje, er det, i modsætning til, hvad der er forudsat i forbindelse med strandbeskyttelseslinjen, en forudsætning, at den eksisterende linje ikke reduceres.

Amtsrådene og de berørte kommuner forudsættes fra første fase i arbejdet at medvirke til fastlæggelse af beskyttelseslinjen. Kommissionens arbejde vil for såvidt angår de kyststrækninger, som helt åbenbart vil skulle bære den fulde 300 m-linjes beskyttelse, således i princippet bestå i en efterfølgende konfirmation af det af amtsrådene i samarbejde med kommunerne udarbejdede kortmateriale. Kun på de strækninger, hvor der kan blive tale om at reducere linjen eller ophæve den, forudsættes kommissionen at foretage en gennemgang med henblik på en nærmere vurdering af liniens forløb.

Bestemmelsen slår fast, at kommissionen skal foretage en landsdækkende registrering af såvel strandbeskyttelseslinjen som klitfredningslinjen. Det forudsættes, at der vil være tale om en ensartet, oversigtlig registrering, som følgerig vil udgøre en betydelig administrativ lettelse i den efterfølgende administration af bestemmelserne. I det omfang det på forberedelsestidspunktet vil være muligt at afgøre de tekniske detaljer i forbindelse med registreringen, udgør bestemmelsen sammenholdt med forslaget § 15 c, stk. 3 og lovens § 68 således hjemmel for miljøministeren til at foranledige amtsrådenes bidrag udformet efter særlige formalia, herunder specifik EDB-metode.

Kommissionen nedlægges ved miljøministerens bestemmelse, når dens funktion og arbejdet med fastlæggelse af de nye beskyttelseslinjer må anses for færdiggjort.

Til § 15 b

Bestemmelserne fastlægger proceduren for kommissionens amtsvise gennemgang af kysterne. De nærmere regler herom forudsættes fastsat af miljøministeren i medfør af stk. 5.

Når kommissionen har gennemgået hele kyststrækningen i en amtskommune, herunder besigtiget de områder, som ikke efter kommissionens vurdering har kunnet anses som ukomplicerede, udformes et samlet forslag til registrering af den udvidede strandbeskyttelseslinje og evt. klitfredningslinies forløb for samtlige kyststrækninger inden for vedkommende amtskommune.

Med henblik på at sikre alle implicerede, både parter og offentlighed, mulighed for at udtale sig, bestemmes det, at forslaget skal annonceres i de dag-

blade, der udkommer på egnen, ligesom forslaget tilsendes de berørte lodsejere.

Bestemmelsen fastsætter formkrav til indsigelser overfor kommissionens forslag. 4-ugers fristen regnes fra datoen for offentliggørelsen. Udløber fristen på en lørdag, søndag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Kredsen af indsigelsesberettigede er ikke afgrænset. Det er hensigten i høringsperioden at give samtlige indsigelser realitetsbehandling, således at der er sket en så vid prøvelse som muligt, forinden kommissionen afgiver indstilling til miljøministerens afgørelse, der er endelig.

Indsigelser eller ændringsforslag skal fremsættes skriftligt overfor vedkommende amtsråd, som herefter udtaler sig herom til kommissionens videre behandling.

Kommissionen tager på baggrund af indkomne indsigelser samt alt øvrigt relevant for den pågældende kyststrækning stilling til beskyttelsesliniernes konkrete fastlæggelse i vedkommende amtskommune. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 15, § 15 c og § 15 d.

Til § 15 c

Det er forudsat, at Strandbeskyttelseskommissionen skal være bredt sammensat, således at kommissionens indstilling til miljøministeren bliver et resultat af en samlet afvejning af alle interesser. Det er dog samtidig af stor betydning at sikre kommissionen mulighed for at fungere effektivt, hvorfor antallet af medlemmer ikke bør være for stort. Medlems sammensætningen forudsættes at blive følgende: Ministeriet for Kommunikation og Turisme, Trafikministeriet, Landbrugsministeriet, Energiministeriet, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet og repræsentanter for jordbrugsorganisationerne.

Kommissionens formand og viceformand forudsættes at fungere samtidig, idet viceformanden samtidig skal fungere som leder af sekretariatet for kommissionen.

Strandbeskyttelseskommissionen tilknyttes et sekretariat, som forudsættes placeret i Skov- og Naturstyrelsen. Sekretariatet bemannes med 4 personer – herunder en landinspektør, der skal bistå amtsrådene – foruden formand og viceformand, og det forudsættes, at sekretariatet kan supplere sig med faglige/tekniske eksperter.

Da amtsrådene administrerer det åbne land, herunder strandbeskyttelseslinjebestemmelserne i dag, vil det være naturligt at lade dette betydelige lokal-kendskab komme kommissionsarbejdet til gode,

hvorfor det er forudsat, at kommissionens arbejde i vidt omfang skal ske i samarbejde med amtsrådene. Det bestemmes derfor, at amtsrådet efter kommissionens anmodning yder bistand til kommissionens arbejde. De nærmere retningslinier vil blive fastsat i bestemmelser i medfør af § 15 b, stk. 5, og der henvises endvidere til lovens § 68.

De nærmere detaljerede retningslinier for kommissionens arbejde, herunder den endelige udformning af de kriterier, hvorefter kommissionen skal udpege områder, hvor beskyttelseslinierne skal indstilles reduceret eller ophævet, vil blive udarbejdet, forinden kommissionen påbegynder sit arbejde. Miljøministeren kan endvidere fastsætte kommissionens forretningsorden, som bl.a. endeligt vil fastlægge formalia omkring kommissionens funktion, herunder tilrettelæggelse af sekretariatets arbejde.

Miljøministerens bestemmelse om kommissionens nedlæggelse vil ske ved bekendtgørelse.

Til § 15 d

Bestemmelsen i § 15 d bemyndiger miljøministeren til at fastlægge en overgangsordning vedrørende beplantning på jordbrugsejendomme.

Udvidelsen af beskyttelseslinierne medfører, at forbudszonen i højere grad end hidtil involverer jordbrugsejendomme. Udgangspunktet for udvidelse af linierne er, at linierne altovervejende kommer til at gælde der, hvor der er åbne, i det væsentlige ubebyggede kyster. Udvidelsen vil således primært omfatte det almindelige landbrugsland.

Som det fremgår af forslaget almindelige bemærkninger vedrørende erhvervs-mæssige konsekvensvurderinger, specielt vedrørende jordbrugserhvervene, kan det ikke udelukkes, at tilplantningsforbudet kan have økonomiske konsekvenser for jordbruget, omend kun i ringe grad.

Miljøministeren vil derfor med hjemmel i § 15 d fastlægge en ordning, der sikrer jordbruget imod belastende begrænsninger i de muligheder for udvikling, som erhvervet med rimelighed kunne have forventet og kalkuleret med ved lovens ikrafttræden.

Ordnningen begrænses til strandbeskyttelseskommissionens funktionsperiode. Der er således tale om en overgangsordning, hvorefter jordbrugere kan anmelde deres ønske til strandbeskyttelseskommissionen, som ud fra nærmere fastsatte kriterier, jf. nedenfor, træffer endelig afgørelse i forbindelse med de nye beskyttelsesliniers ikrafttræden.

Efter ikrafttrædelse af de udvidede beskyttelseslinier, vil der ikke være mulighed for opnåelse af tilladelse til beplantning i medfør af overgangsordningen. Der vil imidlertid som hidtil kunne søges dis-

pensation hos amtsrådet i medfør af de gældende dispensationsbestemmelser i naturbeskyttelseslovens § 65, der dog fortsat forudsættes administreret meget restriktivt.

Det forudsættes, at ordningen praktisk tilrettelægges således, at de berørte lodsejere, som har ønske om at foretage beplantning i strid med beplantningsforbudet, indenfor den i forslaget § 15 b, stk. 2, fastsatte 4-ugers frist, skal indsende ansøgning til vedkommende amtsråd, som efter behandlingen af ansøgningen videresender denne til strandbeskyttelseskommissionen med en indstilling. Kommissionen behandler herefter de indkomne ansøgninger og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal meddeles forhåndstilsagn om dispensation. Den pågældende lodsejer kan herefter påregne at opnå dispensation til tilplantning efter udløbet af den overgangsordning, der gælder efter § 3, stk. 4 i nærværende forslag.

Når miljøministeren samlet sætter de udvidede beskyttelseslinier i kraft, meddeler kommissionen endelig afgørelse om dispensationen fra beplantningsforbudet til de lodsejere, som har modtaget forhåndstilsagn.

Kommissionens afgørelse er endelig, og en dispensation til beplantning forudsættes tidsbegrænset således, at dispensationen bortfalder, såfremt den ikke er udnyttet inden 5 år.

Betingelsen for at komme i betragtning i overgangsperioden er, at undtagelse fra beplantningsforbudet må anses for væsentligt for driften som jordbrugsejendom. Væsentlighedskriterierne, som vil være indeholdt i de bestemmelser, som fastsættes af miljøministeren om ordningens indhold og administration, vil afgrænse dispensationsadgangen til følgende tilfælde:

Dispensation vil kunne komme på tale, når den væsentligste del af en ejendom er beliggende inden for den udvidede strandbeskyttelses- eller klitfredningslinie, således at tilplantning på den pågældende ejendom i sin helhed og ejerens valgfrihed reelt umuliggøres af forbudet.

I ganske særlige tilfælde vil der herudover kunne meddeles dispensation, uanset at kun en mindre del end 80 pct. af ejendommen er beliggende inden for de udvidede beskyttelseslinier, når drift med beplantning må anses for at være umuliggjort på hele ejendommen. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor den øvrige del af ejendommen er helt eller for en overvejende del omfattet af andre reguleringer, der forhindrer tilplantning.

Kommissionen kan, når særlige landskabelige hensyn taler herfor, uanset ovenstående beslutte, at

der alene kan tillades tilplantning i bestemte dele af det beskyttede område.

Der vil af kommissionen alene kunne dispenseres til tilplantninger, som varetager egentlige jordbrugsmæssige hensyn, f.eks. plantning af skov, juletræskulturer og frugtplantager, og det skal i den forbindelse dokumenteres, at den pågældende tilplantning er af væsentlig betydning for den samlede drift af ejendommen. Småplantninger, der kun har værdi som vildplantninger vil således ikke kunne opnå dispensation efter overgangsordningen. Der vil endvidere ikke efter overgangsordningen kunne dispenseres til plantning af energiskov, dvs. plantning af pil, elefantgræs el.lign.

Den særlige dispensationsordning for kommissionen omfatter alene den nye beskyttelseszone, der opstår ved udvidelsen af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien fra 100 til 300 m og ikke arealer indenfor den eksisterende strandbeskyttelses- og klitfredningslinie.

Overgangsordningen forudsættes at udgøre en del af strandbeskyttelseskommissionens opgaver, som et led i kommissionens gennemgang af samtlige kyststrækninger, der, som det fremgår af bemærkningerne til § 15 b, vil ske amtsvis.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at en lodsejer, hvis ejendom er beliggende i en amtskommune, hvor kommissionen endnu ikke har afsluttet sit arbejde, kan have et aktuelt behov for en afklaring af, hvorvidt den tilplantning, der lovligt kan foretages i perioden fra lovens ikrafttræden til ikrafttrædelse af de nye beskyttelseslinier, jf. overgangsbestemmelsen herom i forslaget § 3, stk. 4, kan forventes at blive fulgt op af en dispensation efter overgangsordningen til beplantning. I en sådan situation vil kommissionen være forpligtet til at træffe afgørelse umiddelbart, uagtet den pågældende amtskommune endnu ikke er under kommissionens behandling.

Til nr. 4

Efter reglen i den gældende lovs § 25, stk. 1 er de klitfredede arealer åbne for færdsel til fods og for kortvarige ophold. Der må dog ikke tages ophold inden for 50 m fra beboelsesbygninger, jf. stk. 2. Ved den foreslåede udvidelse af det klitfredede område udvides samtidig det område, der er åbent for offentligheden. Da udvidelsen i modsætning til den gældende klitfredningslinie vil omfatte dyrkede arealer, foreslås det at undtage dyrkede arealer fra bestemmelsen i § 25, stk. 1.

Til nr. 5

Ændringen i § 65, stk. 3 er en konsekvensændring som følge af den nye formulering af § 15.

Bestemmelsen i stk. 4 er bl.a. medtaget for at sikre muligheden for at realisere den anden aftale mellem regeringen og elseskaberne i 1990 om etablering af vindkraftanlæg på 100 MW. Allerede før denne aftale have amtsrådene udarbejdet regionplaner med retningslinier om udlæg af arealer til vindmøller.

Vindmølleplaceringsudvalget, der blev nedsat den 17. januar 1991 af miljøministeren efter aftale med energiministeren med henblik på at realisere vindkraftmålsætningen i energihandlingsplanen »Energi 2000«, tog udgangspunkt i disse regionplanretningslinier. På denne baggrund har udvalget i sin betænkning nr. I af juni 1991, ud fra en afvejning af alle relevante hensyn, udpeget de mest hensigtsmæssige placeringer.

Regionplanretningslinierne for placering af vindmøller er i en række tilfælde fulgt op i kommuneplanlægningen.

Flere af ovennævnte udpegninger er kystnære, og en mindre del involverer endvidere områder indenfor de nye strandbeskyttelses- og klitfredningslinier. Det er dog kun i ganske enkelte tilfælde en afgørende forudsætning for realisering af planen, at vindmøllerne rent faktisk placeres indenfor beskyttelseslinierne.

For ikke at hindre realiseringen af den allerede gennemførte planlægning på vindmølleområdet giver bestemmelsen miljøministeren mulighed for i forbindelse med vedtagelse af en lokalplan herom at dispensere fra forbudet i § 15. Tilsvarende giver bestemmelsen miljøministeren mulighed for at dispensere i overensstemmelse med fremtidige vedtagne region- og kommuneplaner, når realiseringen af en lokalplan for et nyt vindkraftanlæg kun kan gennemføres, når også arealer indenfor beskyttelseslinierne inddrages. Indenfor denne bestemmelses administrationsområde sættes herved naturbeskyttelseslovens sædvanlige dispensations- og klagebestemmelser ud af kraft.

Det vil således være en forudsætning for dispensation, at udlæg af arealer til vindmøller ikke hensigtsmæssigt kan realiseres udenfor de nye beskyttelseslinier.

Til nr. 6

Bestemmelsen om revision af beskyttelseslinierne giver miljøministeren mulighed for at justere linierens forløb, når der er sket en væsentlig erosion af en kyststrækning, eller der er sket en tilvækst.

Til § 3

Angående de særlige forhold omkring ikrafttrædelse af ændringerne i lov om naturbeskyttelse henvises til bemærkningerne ovenfor.

Stk. 3 bemyndiger miljøministeren til at bestemme, at de nye beskyttelseslinier ikke vil være til hinder for at et område udnyttes i overensstemmelse med en lokalplan, der er vedtaget inden ikrafttrædelsen af de nye beskyttelseslinier. Der vil derimod ikke være adgang til at dispensere eller tilvejebringe en

ny lokalplan med den virkning, at forbudet fortrænges.

Særligt for såvidt angår bestemmelsen i stk. 4 henvises til bemærkningerne til forslaget nr. 2, undtagelse nr. 1.

I det omfang, der ændres i bekendtgørelser, der berører Trafikministeriets ressort, vil dette ministerium blive inddraget.

Cirkulære nr. 215 af 19. december 1991 om planlægning og administration af kystområderne bortfalder ved lovens ikrafttræden.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

Lov om planlægning

1. I § 1, stk. 2 indsættes: efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) at de åbne kyster fortsat skal udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource,«
Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven skal sikre, at den sammenfattede planlægning forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen og medvirker til at værne landets natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Stk. 2. Loven tilsigter særlig,

- 1) at der ud fra en planmæssig og samfundsøkonomisk helhedsvurdering sker en hensigtsmæssig udvikling i hele landet og i de enkelte amtskommuner og kommuner,
- 2) at der skabes og bevares værdifulde bebyggelser, bymiljøer og landskaber,
- 3) at forurening af luft, vand og jord samt støjulemper forebygges, og
- 4) at offentligheden i videst muligt omfang inddrages i planlægningsarbejdet.

2. Efter § 5 indsættes: Kapitel 2

Planlægning i kystområderne

§ 5 a. Landets kystområder skal søges friholdt for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed.

Stk. 2. Miljøministeren skal følge udviklingen og anvende beføjelserne i §§ 3, 29 og 59 til at sikre, at nationale planlægningsinteresser i kystområderne varetages efter denne lov.

Stk. 3. Kystnærhedszonen, der omfatter landzonerne og sommerhusområderne i kystområderne, fremgår af kortbilaget til loven. I kystnærhedszonen gælder bestemmelserne i §§ 5 b, 6 a, 11 a, 16, stk. 3 og 5, 29 a og § 35, stk. 3.

Stk. 4. For de kystnære dele af byzonerne der ligger ud til kysterne, eller som indgår i et samspil med kystlandskabet, gælder bestemmelserne i §§ 5 c, 11 a, stk. 1, 2 og 4 og § 16, stk. 4 og 5.

§ 5 b. For planlægningen i kystnærhedszonen gælder,

- 1) at der kun må inddrages nye arealer i byzone og planlægges for anlæg i landzone, såfremt der er en særlig planlægningsmæssig og/eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering,
- 2) at der, bortset fra trafikhaveanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg, kun i ganske særlige tilfælde kan planlægges for bebyggelse og anlæg på land, som forudsætter inddragelse af arealer på søterritoriet eller særlig kystbeskyttelse,
- 3) at nye sommerhusområder ikke må udlægges, og at eksisterende sommerhusområder skal fastholdes til ferieformål,
- 4) at ferie- og fritidsanlæg skal lokaliseres efter sammenhængende turistpolitiske overvejelser og kun i forbindelse med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser, og
- 5) at offentlighedens adgang til kysten skal sikres og udbygges.

§ 5 c. For planlægningen i de kystnære dele af byzonerne gælder,

- 1) at ny bebyggelse skal indpasses i den kystlandskabelige helhed,
- 2) at der skal tages hensyn til bevaringsværdige helheder i bystrukturen og til naturinteresser på de omgivende arealer,
- 3) at der skal tages hensyn til nødvendige infrastrukturenlæg, herunder havne, og
- 4) at offentlighedens adgang til kysten skal sikres og udbygges.«

Kapitel 2

Landsplanlægning

§ 2. Miljøministeren er ansvarlig for den sammenfattende fysiske landsplanlægning og for, at der foretages de undersøgelser, som er nødvendige herfor.

Stk. 2. Efter nyvalg til Folketinget afgiver miljøministeren en redegørelse om landsplanarbejdet til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

§ 3. Miljøministeren kan til varetagelse af landsplanmæssige interesser, herunder sikring af kvalitet i planlægningen, fastsætte regler for anvendelsen af lovens beføjelser og for indholdet af planlægningen efter loven.

Stk. 2. Miljøministeren kan tillægge regler efter stk. 1 retsvirkning som regionplaner. Ministeren kan endvidere i særlige tilfælde bestemme, at bygge- og anlægsarbejder, der er forudsat i en regel efter stk. 1, kan iværksættes uden kommune- og lokalplan og uden tilladelse efter § 35, stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren kan i særlige tilfælde pålægge amtsråd og kommunalbestyrelser at bringe lovens bestemmelser i anvendelse, herunder tilvejebringe en plan med et nærmere bestemt indhold.

Stk. 4. Miljøministeren kan i særlige tilfælde beslutte at overtage amtsråds og kommunalbestyrelses beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning.

§ 3 a. Med henblik på etablering af de i stk. 2 nævnte indkvarteringssteder kan miljøministeren efter indstilling fra indenrigsministeren fritage bygge- og anlægsarbejder og ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse for at overholde lovens bestemmelser om tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner, bestemmelserne om tilladelser efter lovens § 35, stk. 1, samt bestemmelser i lokal-

planer og de planer m.v., der er opretholdt efter § 68, stk. 2. Fritagelsen kan tidsbegrænses.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter indkvarteringssteder for asylansøgere, der tilvejebringes i henhold til udlændingelovens § 42 a, og indkvarteringssteder, der tilvejebringes i henhold til § 7 i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v.

Stk. 3. Inden miljøministeren træffer beslutning efter stk. 1, indhenter ministeren en udtalelse fra vedkommende amtsråd og kommunalbestyrelse. Kommunalbestyrelsen skal forestå en oplysningsvirksomhed om projektet, inden udtalelsen afgives. Miljøministeren fastsætter en frist for amtsrådets henholdsvis kommunalbestyrelsens udtalelse.

§ 4. I forbindelse med forsøg, der tilsigter at fremme lovens formål, kan miljøministeren yde økonomisk støtte og fritage amtsråd og kommunalbestyrelser for at overholde lovens regler.

Stk. 2. Når et forsøg, der indbærer en fravigelse fra lovens regler, er godkendt, bekendtgøres der i Lovtidende en meddelelse herom. I meddelelsen gives der oplysninger om, hvor borgerne kan gøre sig bekendt med forsøgstilladelsen.

§ 5. Miljøministeren kan pålægge amtsråd og kommunalbestyrelser at tilvejebringe oplysninger til brug for landsplanarbejdet. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 2. Offentlige myndigheder samt koncessionerede og tilsvarende virksomheder skal give oplysninger om forberedelser eller udførelse af undersøgelser, planlægning og større anlægsdispositioner, som kan få betydning for landsplanlægningen.

Stk. 3. Private virksomheder skal efter anmodning fra miljøministeren give de oplysninger og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, når de påtænker at etablere større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad.

3. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Amtsrådet skal ved revisionen af regionplanen, jf. § 22, stk. 1, tilvejebringe regio-

nale retningslinier for kystnærhedszonen i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 5 a, stk. 1 og 5 b.

Stk. 2. Amtsrådet skal i forbindelse hermed gennemgå de allerede godkendte eller vedtagne, uudnyttede arealreservationer i kystnærhedszonen og ophæve de reservationer, der ikke er aktuelle.

Stk. 3. På et kortbilag til redegørelsen efter § 6, stk. 7, skal de eksisterende og planlagte forhold i kystnærhedszonen vises, herunder hvilke områder der friholdes for bebyggelse. Redegørelsen skal endvidere beskrive den fremtidige udvikling i kystnærhedszonen og de tilgrænsende vandområder.«

Kapitel 3

Regionplanlægning

§ 6. For hver amtskommune skal der foreligge en regionplan. I Københavns og Frederiksberg kommuner er kommuneplanen tillige regionplan. En regionplan skal omfatte en periode på 12 år.

Stk. 2. Regionplanlægningen må ikke stride mod regler eller beslutninger efter § 3.

Stk. 3. Regionplanen skal på grundlag af en samlet vurdering af udviklingen i amtskommunen indeholde retningslinier for:

- 1) arealudlæg til byzoner og sommerhusområder,
- 2) beliggenheden af større offentlige institutioner samt større trafik anlæg og andre større tekniske anlæg,
- 3) beliggenheden af virksomhed m.v., hvor til der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav,
- 4) beliggenheden og udformningen af større enkeltanlæg, der må antages af påvirke miljøet i væsentlig grad,
- 5) beliggenheden af arealer til butikformål og den maksimale størrelse af de enkelte butiksvirksomheder inden for de forudsatte detailhandelsoplade,
- 6) varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser, herunder udpegningen og sikringen af de særlig værdifulde landbrugsområder,
- 7) beliggenheden af skovrejsningsområder og områder, hvor skovtilplantning er uønsket,
- 8) varetagelsen af bevaringsværdier og naturbeskyttelsesinteresser i det åbne land,

herunder udpegningen og sikringen af naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser,

- 9) beliggenheden af arealer til fritidsformål,
- 10) anvendelsen af arealer til udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden,
- 11) anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne,
- 12) kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande og
- 13) realiseringen af regler eller beslutninger efter lovens § 3.

Stk. 4. I Københavns og Frederiksberg kommuner og i Københavns, Frederiksberg og Roskilde amtskommuner skal regionplanlægningen udføres på grundlag af en vurdering af udviklingen i området som helhed, og der skal yderligere fastsættes retningslinier for:

- 1) fordelingen af den fremtidige byggeaktivitet i byzone og rækkefølgen herfor og
- 2) vandforsyningen og spildevandsafledningen.

Stk. 5. Regionsplanen kan omhandle andre forhold end nævnt i stk. 3 og 4.

Stk. 6. I de i stk. 4 nævnte områder skal de regionale retningslinier fastsættes med særlig hensyntagen til den kollektive trafikplan for det samlede område.

Stk. 7. Regionplanen skal ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger, herunder den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse, samt den hidtil udførte planlægning og administration.

Stk. 8. Redegørelsen for den del af regionplanen, der indeholder retningslinier for de i stk. 3, nr. 4, nævnte anlæg, skal indeholde en vurdering af de miljømæssige konsekvenser.

4. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Kommunalbestyrelsen skal ved revisionen af kommuneplanen, jf. § 22, stk. 1, foretage de nødvendige ændringer af planen i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 5 a, stk. 1, 5 b og 5 c.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse hermed gennemgå de allerede vedtagne, men ikke udnyttede arealreservationer i kommuneplanen og ophæve de reservationer, der ikke er aktuelle.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal af hensyn til bl.a. turismen og friluftslivet vurdere mulig-

hederne for at forbedre større, sammenhængende sommerhusområder.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal for de kystnære dele af byzonerne vurdere de fremtidige bebyggelsesforhold, herunder bygningshøjder, med henblik på, at ny bebyggelse indpasses i den kystlands-kabelige helhed, og at offentligheden sikres adgang til kysten.«.

Kapitel 4

Kommuneplanlægning

§ 11. For hver kommune skal der foreligge en kommuneplan.

Stk. 2. Kommuneplanen må ikke stride mod regionplanlægningen for forhold omfattet af § 6, stk. 3 og 4, eller regler eller beslutninger efter § 3.

Stk. 3. I kommuneplanen fastlægges for hele kommunen en hovedstruktur og for de enkelte dele af kommunen rammer for lokalplanernes indhold.

Stk. 4. Hovedstrukturen angiver de overordnede mål for udvikling og arealanvendelse i kommunen, herunder udbygning med boliger og arbejdspladser, trafikbetjening, serviceforsyning og rekreative områder.

Stk. 5. Rammerne for indholdet af lokalplaner fastsættes for de enkelte dele af kommunen med hensyn til:

- 1) fordelingen af bebyggelsen efter art og anvendelsesformål,
- 2) bebyggelsesforhold, herunder rammer for bevaring af bebyggelser eller bymiljøer,
- 3) byfornyelsen i eksisterende bysamfund,
- 4) forsyningen med offentlig og privat service,
- 5) institutioner og tekniske anlæg, herunder varmforsyningsforhold,
- 6) områder til fritidsformål,
- 7) trafikbetjeningen,
- 8) overførsel af arealer til byzone eller sommerhusområder og
- 9) rækkefølgen for udbygning af arealer til byformål og sommerhusområder.

Stk. 6. Kommuneplanen kan indeholde retningslinier for andre forhold af betydning for arealanvendelsen og bebyggelsen i kommunen.

Stk. 7. Kommuneplanen skal ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger, herunder den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse samt den hidtil udførte planlægning og administration.

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal virke for kommuneplanens gennemførelse, herunder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen, jf. dog §§ 19 og 40.

Stk. 2. Inden for byzoner kan kommunalbestyrelsen modsætte sig udstykning og bebyggelse, som er i strid med kommuneplanens rækkefølgebestemmelser. Forbud kan dog ikke nedlægges, når det pågældende område er omfattet af en detaljeret byplanvedtægt eller lokalplan, der er tilvejebragt før kommuneplanen.

Stk. 3. Inden for byzoner og sommerhusområder kan kommunalbestyrelsen modsætte sig opførelse af bebyggelse eller ændret anvendelse af bebyggelse eller ubebyggede arealer, når bebyggelsen eller anvendelsen er i strid med bestemmelser i kommuneplanens rammedel. Forbud kan dog ikke nedlægges, når det pågældende område i kommuneplanen er udlagt til offentligt formål, eller når området er omfattet af en lokalplan eller en byplanvedtægt.

5. I § 16 indsættes som stk. 3–5:

»*Stk. 3.* I redegørelsen til lokalplanforslag for bebyggelse og anlæg i kystnærhedszonen skal der oplyses om den visuelle påvirkning af omgivelserne, og der skal ved bygningshøjder over 8,5 m anføres en begrundelse for den større højde. Herudover skal redegørelsen omfatte eventuelle andre forhold, der er væsentlige for varetagelsen af natur- og friluftsmæssige interesser.

Stk. 4. I redegørelsen til lokalplanforslag for bebyggelse og anlæg i de kystnære dele af byzonerne, der vil påvirke kysten visuelt, skal der gøres rede for påvirkningen. Såfremt bebyggelsen afviger væsentligt i højde eller volumen fra den eksisterende bebyggelse i området, skal der gives en begrundelse herfor.

Stk. 5. Lokalplanforslag for anlæg, der er omfattet af § 6, stk. 3, nr. 4, er undtaget fra reglerne i stk. 3 og 4.«.

6. I § 27, stk. 1, 1. pkt. ændres, »§§ 28 og 29« til: »§§ 28, 29 og 29 a.«.

§ 27. Efter udløbet af fristen efter § 24, stk. 3, kan amtsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen vedtage forslaget endeligt, jf. dog § 3, stk. 4, og §§ 28 og 29. Hvis der rettidigt er fremsat indsigelser m.v. mod et lokalplanfor-

slag, kan vedtagelsen af lokalplanen tidligst ske 4 uger efter udløbet af indsigelsesfristen.

Stk. 2. Vedtagelsen kan gøres betinget af gennemførelsen af de nødvendige ændringer i kommune- og regionplan.

Stk. 3. I forbindelse med den endelige vedtagelse af planen kan der foretages ændring af det offentliggjorte planforslag. Berører ændringen på væsentlig måde andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af planen ikke ske, før de pågældende har fået lejlighed til at udtale sig. Ved væsentlige ændringer i et regionplanforslag skal miljøministeren have lejlighed til at udtale sig. Amtsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt planforslag, skal dette offentliggøres m.v. efter reglerne i §§ 24–26.

7. I § 28, stk. 1, 1. pkt. ændres, »§ 29« til: »§§ 29 eller 29 a.«.

§ 28. Et planforslag kan ikke vedtages endeligt, hvis en myndighed efter reglerne i § 29 har modsat sig dette skriftligt over for amtsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen inden udløbet af fristen efter § 24, stk. 3, eller § 27, stk. 3. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. Uafklarede spørgsmål efter stk. 1 kan af parterne indbringes for miljøministeren.

Stk. 3. Indsigelser efter stk. 1 skal være begrundede.

8. I § 29 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Amtsrådet skal underrette miljøministeren om indsigelser efter stk. 2 og § 29 a. Ophæver amtsrådet en indsigelse, skal miljøministeren ligeledes underrettes.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

9. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. Amtsrådet skal fremsætte indsigelse efter § 28 mod forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner for arealer i kystnærhedszonen, såfremt planforslaget er i strid med bestemmelserne i §§ 5 a, stk. 1, 5 b og 11 a samt § 16, stk. 3. Pligten gælder dog ikke, hvis forholdet er af underord-

net betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. § 1.«.

§ 29. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser fremsætte indsigelse efter § 28 over for et forslag til regionplan eller et forslag til kommuneplan for Københavns eller Frederiksberg kommuner og ændringer til disse planer.

Stk. 2. Et amtsråd skal fremsætte indsigelse efter § 28 mod forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner, såfremt planforslaget er i strid med regler eller beslutninger efter § 3 eller regionplanlægningen for de emner, der er nævnt i § 6, stk. 3 og 4. Pligten gælder dog ikke, hvis forholdet er af underordnet betydning for regionplanlægningens formål.

Stk. 3. En statslig myndighed kan fremsætte indsigelse efter § 28 mod et lokalplanforslag ud fra de særlige hensyn, som myndigheden varetager.

10. I § 35 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* For arealer i kystnærhedszonen jf. § 5 a må tilladelse efter stk. 1 kun meddeles, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. § 1.«.

Stk. 3–7 bliver herefter stk. 4–8.

§ 35. I landzoner må der ikke uden tilladelse fra landzonemyndigheden foretages udstyknings, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. dog §§ 36–38.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 til udstyknings, bebyggelse eller ændret anvendelse, som er omfattet af reglen om lokalplanpligt i § 13, stk. 2, kan først meddeles, når den fornødne lokalplan er offentlig bekendtgjort.

Stk. 3. Amtsrådet er landzonemyndighed. I følgende tilfælde er kommunalbestyrelsen, dog landzonemyndighed:

- 1) I Københavns og Frederiksberg kommuner.
- 2) I landsbyer, der er entydigt afgrænset i en kommuneplan.
- 3) I landzoneområder, der er omfattet af en offentlig bekendtgjort lokalplan.

Stk. 4. Ansøgeren og kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet skal have skriftlig meddelelse om afgørelser efter stk. 1.

Stk. 5. En afgørelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om bestemmelserne i §§ 59 og 60.

Stk. 6. Tilladelser efter stk. 1 skal offentliggøres. Offentliggørelse kan dog undlades, hvis tilladelsen er i overensstemmelse med en offentligt bekendtgjort lokalplan.

Stk. 7. Offentliggørelsen af en tilladelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om bestemmelserne i §§ 59 og 60.

11. I § 51, stk. 2, ændres »§ 35, stk. 3« til: »§ 35, stk. 4«.

§ 51. Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, samt af bestemmelserne i lokalplaner og de i efter § 68, stk. 2, opretholdte vedtægter og planer m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Amdsrådet påser overholdelsen af §§ 35 og 36 og regler, der med hjemmel i § 3 er fastsat for administrationen af §§ 35 og 36, medmindre kommunalbestyrelsen er landzonemyndighed i det pågældende område, jf. § 35, stk. 3.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal foretage indberetning til amtsrådet, når kommunalbestyrelsen får kendskab til et ulovligt forhold i tilfælde, hvor amtsrådet efter stk. 2 er tilsynsmyndighed.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet påser, at påbud og forbud efter denne lov efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser, dispensationer m.v. overholdes.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

12. I § 59 indsættes efter »er«: »miljøministeren og i øvrigt«.

§ 59. Klageberettiget efter § 58 er enhver med retlig interesse i sagens udfald.

Lov om naturbeskyttelse

1. § 8 affattes således:

»§ 8. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af klitfredede arealer. Der må ikke etableres hegn, og arealerne må ikke afgræses. Der må ikke placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstyk-

ning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. Følgende arealer er klitfredede:

- 1) strandbredden langs Skagerrak og Vesterhavet i Nordjyllands, Viborg, Ringkøbing og Ribe amtskommuner og strandbredden på Rømø i Sønderjyllands amtskommune,
- 2) arealer inden for 300 m fra den inderste grænse af de strandbredder, der er nævnt i nr. 1 og
- 3) arealer, der er klitfredede i henhold til den hidtidige lovgivning om sandflugtens bekæmpelse.

Stk. 3. For områder, der er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 2, nr. 2 nævnte klitfredningslinie 100 m, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. For særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljøministeren, at klitfredningslinien forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 2, nr. 2, og stk. 3. Hvis der er klitdannelse i området, kan linien dog ikke fastlægges nærmere end 100 m fra de strandbredder, der er nævnt i stk. 2, nr. 1.

Stk. 5. De grænser, der er nævnt i stk. 2, 3 og 4, skal være afmærket på stedet. Grænserne revideres løbende.

Stk. 6. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) foranstaltninger til dæmpning af sandflugt,
- 2) landbrugsmæssig drift, bortset fra tilplantning af arealer, der hidtil lovligt har været udnyttet landbrugsmæssigt,
- 3) genplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 4) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål, og
- 5) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning til eksisterende bygninger. Der kræves dog miljøministerens tilladelse for såvidt angår de nævnte bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 7. Arealer, der i medfør af § 1, stk. 2, i lov nr. 163 af 11. maj 1935 om tillæg til lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning m.m. er undtaget fra klitfredning efter de dagældende regler, omfattes ikke af reglerne i stk. 1-6.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke skal gælde for diger, høfder,

bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om anvendelse af de klitfredede arealer, herunder forbyde bestemte former for anvendelse.

Klitfredede arealer

§ 8. Der må ikke foretages ændring i tilstanden klitfredede arealer. Der må ikke etableres hegn, og arealerne må ikke afgræsses. Der må ikke placeres campingvogne og lignende. Der må ikke heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. Følgende arealer er klitfredede:

- 1) strandbredden langs Skagerrak og Vesterhavet i Nordjyllands, Viborg, Ringkøbing og Ribe Amter og strandbredden på Rømø i Sønderjyllands Amt,
- 2) arealer inden for 100 m fra den inderste grænse af de strandbredder, der er nævnt i nr. 1, og
- 3) arealer, der klitfredede i henhold til den hidtidige lovgivning om sandflugtens bekæmpelse.

Stk. 3. De arealer, der er nævnt i stk. 2, nr. 2 og 3, skal være afmærket på stedet. Klitfredning efter stk. 2, nr. 2, revideres løbende.

Stk. 4. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) foranstaltninger til dæmpning af sandflugt,
- 2) landbrugsmæssig drift af arealer, der hidtil lovligt har været udnyttet landbrugsmæssigt, og
- 3) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål.

Stk. 5. Arealer, der i medfør af § 1, stk. 2, i lov nr. 163 af 11. maj 1935 om tillæg til lov af 29. marts 1987 angående sandflugtens dæmpning m.m. er undtaget fra klitfredning efter de dagældende regler, omfattes ikke af reglerne i stk. 1-3.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke skal gælde for diger, høfder, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om anvendelse af de klitfredede arealer, herunder forbyde bestemte former for anvendelse.

»Beskyttelse af kystområderne

§ 15. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af strandbredder og af andre kyststrækninger, der ligger i en afstand af 300 m fra begyndelsen af den sammenhængende landvegetation. Der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. For områder, som er fastlagt som sommerhusområder, er den i stk. 1 nævnte strandbeskyttelseslinie 100 m, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. På særligt udpegede områder, der er berørt af bebyggelse og lignende, bestemmer miljøministeren, at strandbeskyttelseslinien forløber nærmere kysten end fastsat i stk. 1 og stk. 2, eller at strandbeskyttelseslinien ikke gælder.

Stk. 4. Forbudet i stk. 1, jf. stk. 2, gælder ikke for

- 1) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning,
- 2) gentilplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 3) sædvanlig hegning på jordbrugsejendomme,
- 4) bestående forsvarsanlæg, der anvendes til forsvarsformål,
- 5) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål,
- 6) kyststrækninger, der er klitfredede, jf. §§ 8 og 9, og
- 7) Byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, og som opføres i umiddelbar tilknytning til eksisterende bygninger. Der kræves dog amtsrådets tilladelse, for såvidt angår de nævnte bygningers nærmere beliggenhed og ydre udformning.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 og 2 ikke skal gælde for nærmere angivne arter af anlæg, der tillige vedrører søterritoriet. Tilsvarende gælder for diger, høfder, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelse i henhold til lov om kystbeskyttelse.

Beskyttelseslinier

Strande

§ 15. Der må ikke foretages ændring i tilstanden af strandbredder og af andre kyststrækninger, der ligger inden for en afstand af 100 m fra begyndelse af den

sammenhængende landvegetation. der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende. Der må heller ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Stk. 2. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning,
- 2) gentilplantning af skovarealer og beplantning i eksisterende haver,
- 3) sædvanlig hegning på jordbrugsejendomme,
- 4) bestående forsvarsanlæg,
- 5) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål,
- 6) kyststrækninger, der er klitfredede, jf. § 8 og § 9, og
- 7) andre områder, der efter den hidtidige lovgivning har været undtaget.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke skal gælde for nærmere angivne arter af anlæg, der tillige vedrører søterritoriet. Det samme gælder for diger, høfder, bølgebrydere og andre anlæg, som kræver tilladelser i henhold til lov om kystbeskyttelse.

3. Efter § 15 indsættes:

»Strandbeskyttelseskommission

§ 15 a. Miljøministeren nedsætter en midlertidig kommission vedrørende strandbeskyttelse.

Stk. 2. Kommissionen gennemgår de danske kyster med henblik på en landsdækkende fastlæggelse af klitfredningslinien, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, stk. 3 og stk. 4 og af strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, stk. 1, 2 og 3. Kommissionen gennemgår herunder de kyststrækninger, der er berørt af bebyggelse og lignende med henblik på at vurdere, hvor klitfredningslinien kan fastlægges nærmere kysten end fastsat i § 8, stk. 2, nr. 2 og stk. 3, og hvor strandbeskyttelseslinien kan fastlægges nærmere kysten end fastsat i § 15, stk. 1 og 2 eller ophæves, jf. stk. 3. Kommissionen fremsætter indstilling herom til miljøministeren, jf. § 15 b, stk. 3.

§ 15 b. Når kommissionen har foretaget den i § 15 a, stk. 2 nævnte gennemgang og vurdering af klitfredningsliniens og strandbeskyttelsesliniens forløb i en amtskommune, foretager kommissionen offentlig bekendtgørelse af, hvor forslaget ligger til gennemsyn. Samtidig tilsendes forslaget de berørte lodsejere.

Stk. 2. Indsigelser imod kommissionens forslag skal fremsættes skriftligt overfor vedkommende amtsråd inden 4 uger fra offentliggørelsen.

Stk. 3. Når kommissionen har vurderet de indkomne indsigelser fra samtlige amtsråd, afgiver denne indstilling til miljøministeren vedrørende fastlæggelsen af klitfredningslinien og strandbeskyttelseslinien. Herefter træffer miljøministeren afgørelse om beskyttelsesliniernes endelige forløb.

Stk. 4. Miljøministeren bekendtgør den endeligt fastlagte klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie og lader foretage tinglysning på de pågældende ejendomme af, at de er omfattet af § 8 henholdsvis § 15.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere retningslinier for klitfredningsliniens strandbeskyttelsesliniens fastlæggelse. Miljøministeren kan endvidere fastsætte nærmere bestemmelser om kommissionens arbejde, herunder om fornødent en forretningsorden for kommissionen.

§ 15 c. Efter indstilling udpeger miljøministeren medlemmer fra særligt berørte interesseorganisationer og myndigheder.

Stk. 2. Miljøministeren udpeger desuden kommissionens formand og viceformand og eventuelt et eller flere yderligere medlemmer.

Stk. 3. Kommissionen bistås af et sekretariat. Amtsrådet yder efter anmodning bistand til kommissionen.

Stk. 4. Når kommissionens arbejde i henhold til § 15 a, stk. 2 er tilendebragt, træffer miljøministeren bestemmelse om nedlæggelse af kommissionen.«

§ 15 d. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at strandbeskyttelseskommissionen kan gøre undtagelse fra forbudet mod beplantning, jf. § 8, stk. 6, nr. 2 og § 15, stk. 4, nr. 1, når det er af væsentlig betydning for en ejendoms drift som jordbrugsejendom.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om strandbeskyttelseskommissionens administration af sager i medfør af stk. 1 samt regler om at undtagelsen gøres tidsbegrænset.

Stk. 3. Miljøministeren kan bestemme, at strandbeskyttelseskommissionens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

4. I § 25 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for arealer, der dyrkes landbrugsmæssigt.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Klitfredede arealer

§ 25. Klitfredede arealer, jf. § 8 og § 9, er åbne for færdsel til fods og kortvarigt ophold, hvis der er lovlig adgang dertil. Adgang sker på eget ansvar. Hunde skal føres i snor.

Stk. 2. På privatejede, klitfredede arealer må ophold ikke finde sted inden for 50 m fra beboelsesbygninger.

5. I § 65, stk. 3 indsættes efter »§ 15, stk. 1« : »og stk. 2«, og

efter »§ 18, stk. 1« indsættes: »samt fra bestemmelser fastsat i medfør af § 15, stk. 3.«

6. I § 65 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Miljøministeren kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i §§ 8 og 15, når det er nødvendigt for at realisere en lokalplan om udbygning med vindmøller i overensstemmelse med region- og kommuneplanlægningen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

Dispensation m.v.

§ 65. Miljøministeren kan i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 8, stk. 1, § 11, stk. 3, § 12, stk. 1, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Amtsrådet kan gøre undtagelse fra bestemmelsen i § 19 og i landzone fra § 16, stk. 1, og § 17, stk. 1.

Stk. 3. Amtsrådet kan i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 3, stk. 1-3, § 4, stk. 1, § 15, stk. 1, og § 18, stk. 1. Miljøministeren kan bestemme, at amtsrådet skal indhente en udtalelse fra ministeren, før amtsrådet træffer afgørelse vedrørende § 18, stk. 1.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan i byzone og sommerhusområder gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 16, stk. 1, og § 17, stk. 1. Den pågældende skovejer skal underrettes,

før der træffer afgørelse om undtagelse fra § 17, stk. 1.

7. I § 69 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren kan revidere strandbeskyttelseslinien, jf. § 15, når der er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 69. Miljøministeren kan bestemme, at reglerne i §§ 15-18 ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Ministeren kan ændre grænserne for beskyttelsen efter § 18, såfremt det beskyttede arealer ikke derved forøges.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens offentliggørelse af ministerens afgørelser i henhold til stk. 1.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. august 1994, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 1 og 2 og 4. Fra dette tidspunkt ophæves § 15 i lov nr. 9 af 3. januar 1992 om naturbeskyttelse.

Stk. 3. I bestemmelser fastsat i medfør af stk. 2, bestemmer miljøministeren, at områder, der er omfattet af en lokalplan, kan udnyttes i overensstemmelse med lokalplanens bestemmelser uanset ikrafttrædelse af bestemmelserne i § 2, nr. 1 og 2. Dette skal dog ikke gælde for områder med klitdannelser inden for 100 m fra de strandbredder, der er nævnt i § 2, nr. 1, stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. Efter ikrafttrædelsen af § 2, nr. 1 og 2, kan der ikke ske gentilplantning på arealer, hvor der efter den 1. august 1994 er foretaget tilplantning, som ikke er et led i den hidtidige drift.

Stk. 5. Bekendtgørelse nr. 547 af 22. juni 1992 om bygge- og beskyttelseslinier samt bekendtgørelse nr. 552 af 22. juni 1992 om klitfredning forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov.